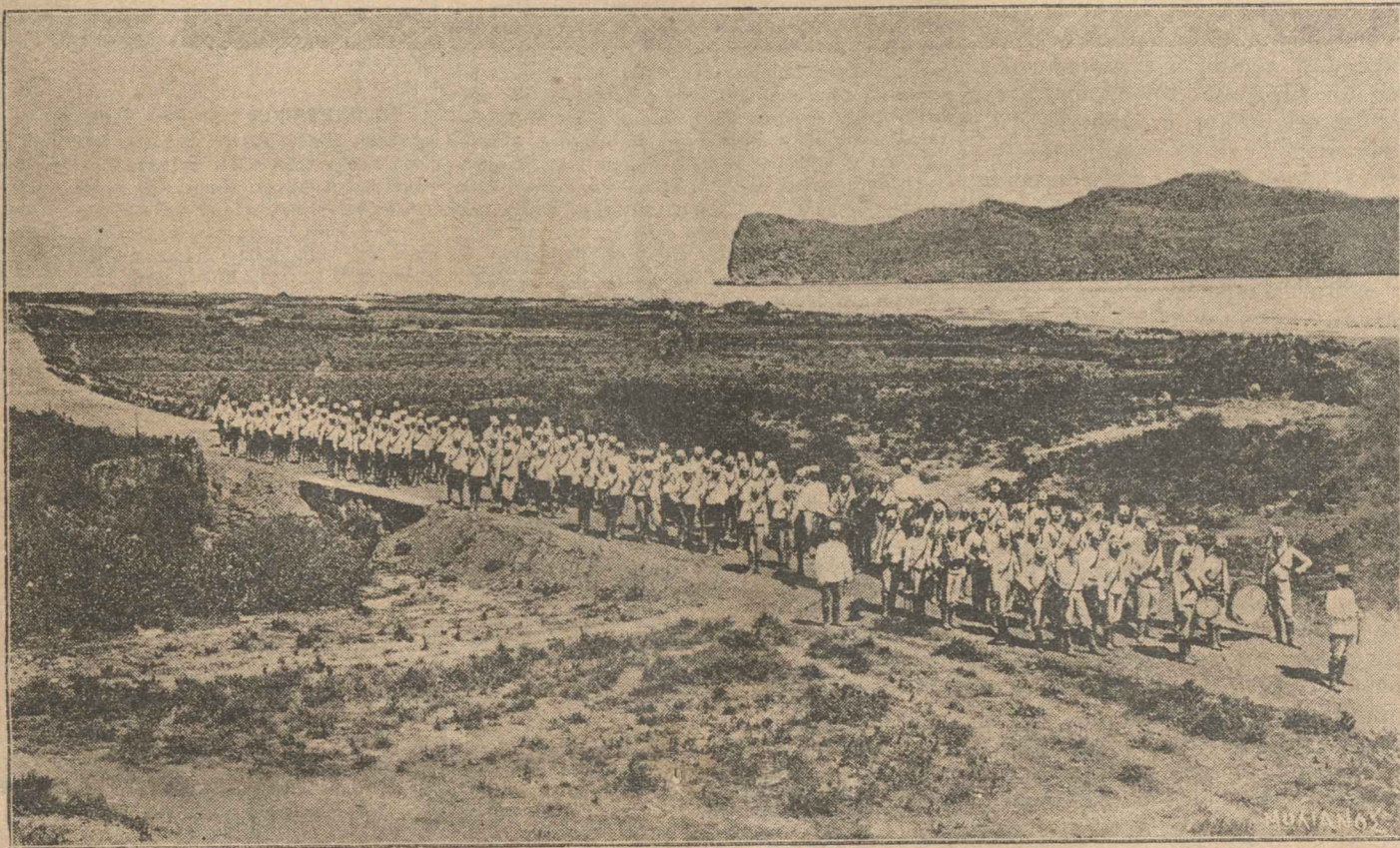

ΕΛΛΑΣ

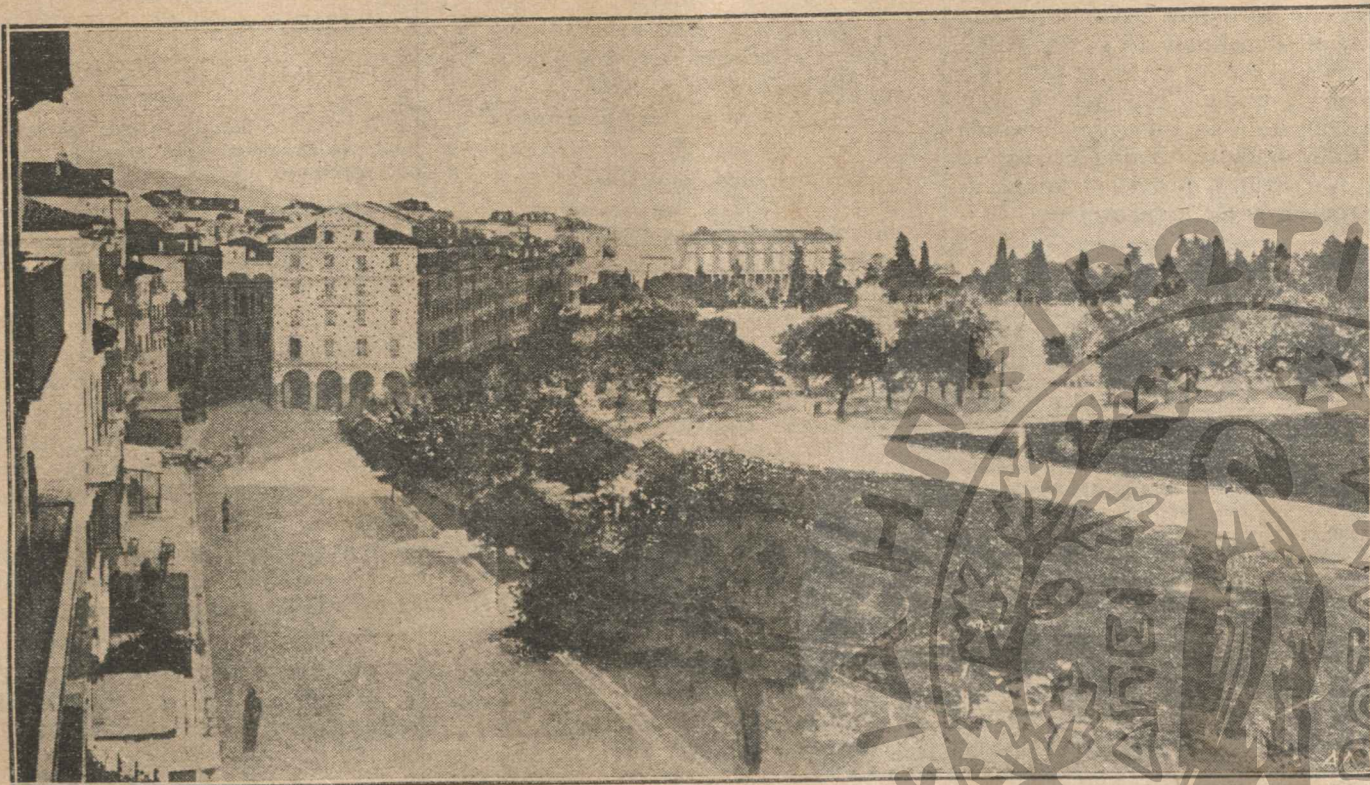
ΕΤΟΣ Α'. — ΔΡΙΘ. 12
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1908
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 31

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ. — ΤΟ ΣΤΟΜΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΣΟΥΔΑΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ, ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΕΚΑΜΕ ΛΟΓΟΝ ΕΣΧΑΤΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ Ο ΦΙΛΕΛΛΗΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ κ. ΓΚΑΛΛΙ.
(Εἰς τὴν εἰκόνα φαίνονται καὶ Κρήτες στρατιῶται ἐπιστρέφοντες ἐκ στρατιωτικῆς ἐκδρομῆς.)

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ. — Η ΣΠΙΑΝΑΔΑ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΛΛΑΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΓΑΤΕΑ

Εσωτερικὸν καὶ Κρήτης	Δραχ.	8
Εξωτερικὸν	Φρ. χρ.	12
Ρωσσίας	Ρούβλια	5
Αμερικῆς	Δολλάρια	3

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ αὐτὰς τὰς ἡμέρας εὐθυμῶμεν. Κάθε Ἕλλην ἀγοράζει μίαν προσωπίδα καὶ γίνεται μασκαρᾶς, μάλιστα νομίζοντες ὅτι ἡ πολυτέλεια τῆς προσωπίδος εἶναι περὶ τὴν φροντίδον νὰ μένουν ὕψος εἶναι.

ΚΕΝΤΡΑ εὐθυμίας δὲν ὑπάρχουν πολλά, εἰς τὰ ὑπάρχοντα ὅμως ἐπικρατεῖ ἀρχετὴ ζωηρότης· εἰς ἕνα δημόσιον χορὸν ἐφορᾷ ὁδὴ χορευῶν καὶ εἰς εἰρηνοδίας. Πολλοὶ ἐπέπυσαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν τυπογραφεῖον διὰ νὰ ἴδωσιν ἂν ἐδημοσιεύθησαν διατάγματα μεταθέσεων εἰρηνοδικῶν, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι μόνον τότε χορεύουν οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ Συμβούλιον ἀνεκάλυψε εὐτυχῶς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς Ἀποκρίμας πένθος περιορίσθη εἰς τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας τοῦ τριωδίου. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἤρχισαν νὰ εὐθυμῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι. Χθὲς μάλιστα ὁμιλοῦν καὶ κυρίων ἐγένον τόσον πολλοὶ εἰς τὸν δρόμον ὥστε πρὸς στιγμὴν ἐνομίσθη ὅτι ἐπιστρέφουν ἐκ παραστάσεως πρωτοτύπου ἑλληνικοῦ δρᾶματος.

Η ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ σύμβασις ἐξηγίσθη τέλος πάντων μετὰ πολλὰς ἀναγνώσεις καὶ πολλὴν συζήτησιν. Πολλοὶ βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτευσεὸς εἶχον ὑποβάλει διαφόρους τροπολογίας ζητοῦντες ἀπὸ τὴν Κυβερνήσιν νὰ περικύρῃ τὰ δικαιοῦσιν τῆς ἑνιαίας. Ἡ Κυβερνήσις ὅμως ἠγωνίη προφασισθεῖσα ὅτι τὸ αὐτοκίνητον τοῦ κ. Σιμοπούλου δὲν εὐκαιρεῖ.

Η ΠΕΡΙ ἀνδριάντων συζήτησις δὲν ἐτελείωσε εἰς τὸν Παλαιολόγον· προχθὲς ὅλοι οἱ ἥρωες τῆς ἐπαναστάσεως παρήλασαν πρὸ τῆς Βουλῆς ὑποστηρίζοντες ὑπὸ τῶν σχετικῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας των. Ὁ κ. Βουδοῦνης ὁμιλῶν μετὰ πολλὴν κωλοσύνην ὑπὲρ τοῦ Κανάρη.

ΜΕΤΑ τὴν συζήτησιν αὐτὴν, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ὁρισμένως καὶ συνέλειαν, ἂν πιστεύσῃ κανεὶς εἰς τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τῆς Βουλῆς, ὑπάρχει ἐλπίς νὰ πληρώσῃ τέλος πάντων ἡ Ἑλλάς τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς πρὸς τοὺς ἐλευθερωτάς της.

Οἱ βουλευταὶ δὲν θὰ ἀσχολοῦνται πλέον μετὰ τοὺς Εἰρηνοδικὰς τῆς ἐπαρχίας των καὶ μετὰ συμβολαιογράφον τοῦ δεινὰ χαριῶν, ἀλλὰ θὰ ζητοῦν μόνον πατριωτικὰ δουσιφένια. Μία σημείωσις βουλευτοῦ πρὸς τὸν σχετικὸν ὑπουργεῖον δὲν εἰμπορεῖ εἰς τὸ μέλλον παρὰ νὰ λέγῃ τὰ ἑξῆς περὶ του:

«Παρακολῶ ὅπως στηθῇ ἀνδρὶς ἐκ Παρεῖου μαχητὸν εἰς τὸν προστατευόμενον μου κ. Ὁδυσσεὺς Ἀνδρονόστον.

Ἀθήναι τῇ 15 Φεβρουαρίου 1908
Υπογραφή

Ο ΧΟΡΟΣ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου θὰ γίνῃ λοιπὸν ὥστε θὰ εὐθυμῶμεν ὅπως δήποτε. Ὁ κ. Κλαῖων Παγκαλῆς διέταχθη νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΗΚΟΥΣΘΗ εἰς τὸν χορὸν τῶν Ἀμαζη-λατῶν καὶ εἰς τὰς Καθολίνας:

— Ἐχετε... βίτταβί;
— Ὁχι... βιττόρια.

Ὁ ἄκριτος

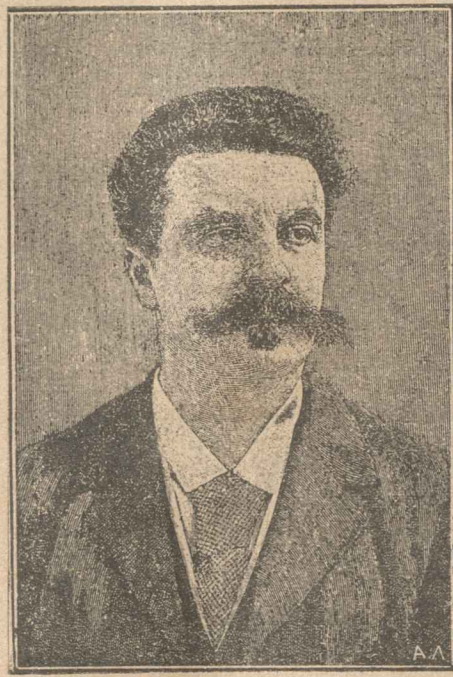
ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

II

ΓΚΥ ΔΕ ΜΩΠΑΞΣΑΝ

Στὸ περασμένον φύλλον τῆς «Ἑλλάδος» σὰς ὁμίλησα γὰρ τὸν Loti σήμερα θὰ σὰς πω μερικὰς λέξεις γὰρ ἕνα ἄλλον διασητὴ Γάλλον συγγραφεῖα, τὸν Γκὺ δὲ Μωπασσάν.

Ὁ Μωπασσάν ἐγεννήθη τὸν Αὐγούστου τοῦ 1850 στὸν πόρον τοῦ Μιρμενίλ. Ἀπὸ μικρὸν τὸν παρέλαβεν ὁ θεὸς τοῦ Φλοπέρ, ὁ γνωστὸς μέγας συγγραφεὺς, καὶ τὸν ἐδίδασκε τὴν φιλολο-γίαν καὶ τὴν τέχνην τοῦ γράφειν. Ὁ διδάσκαλός

τοῦ τὸν ἔμαθε νὰ γράφῃ ἀριστοτεχνικῶς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, τοῦ μετέδωκε ὅμως καὶ μερικὰς πεπαιγμένους ιδέας, τὰς ὁποίας ἀνευρί-σκομε στὰ περισσότερα βιβλία τοῦ Μωπασσάν. Ὁ νεωρὸς συγγραφεὺς ταύτης ἀνεδέχθη καὶ ἔγραψε πλείστα ἔργα ἀπὸ διάστημα 10 ἔως 12 ἐτῶν. Δυστυχῶς τὸ φιλολογικὸν στάδιόν του διεκοπῆ ἐνορεῖς, διότι τὸ 1892 παρεφρόνησεν καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ τὸν κλείσωσιν ἐν ἑνῇ φρενοκομείῳ στὸ Παρίσι, ὅπου καὶ ἀπέθανεν τὸ 1893.

Τὰ καλλίτερα ἔργα του εἰναι: «*Η καρδιά μίας*», «*Τὸ ἀριστέρον χέρι*», «*Bel-amie*», «*Πέτρος καὶ Γιάνας*», «*Μία ζωὴ*», «*Horla*», «*Δυνατὸς σὺν τὸν Θάνατο*», «*La Maison Tellier*» καὶ «*Στὸν ἥλιον*».

Ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ Μωπασσάν φαίνεται, ὅτι ὁ συγγραφεὺς τῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἀρχὰς ἀπὸ τὸν Zola, ἔπειτα ὅμως ἠκολούθησεν τὰς ἀρχὰς τοῦ Flaubert. Ἀντικεῖ εἰς τὴν φυσιογνωσίαν σχολὴν μάλλον, ἀπὸ ἄλλους τὸν διακρίνει τὴν φωνὴν περιγράφει διαφέρει ὅμως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Φυσιογραφικῆς Σχολῆς Zola εἰς τὸ ὕψος καὶ τὸ εἶδος τῶν ἔργων. Ὁ Μωπασσάν ἀντιγράφει τὴν ζωὴν μὴ τὴν ἀκριβεῖαν φωτογραφικῆς μηχανῆς, ὅπως λέγει ὁ ἴδιος. Στὰ περισσότερα ἔργα του ἔχει κομμάτια ζωῆς ποῦ μοτοῦν ν' ἀποτελέσωσιν καὶ χοροῦσιν σύνολον.

Στὸν Μωπασσάν δὲν διακρίνεται οὔτε ἔχνος πραγματικῆς φιλοσοφίας· δὲν τὸν ἐνδιαφέρει οὔτε ἐξετάζει τί θὰ συμβῇ μετὰ θάνατον. Στὰ ἔργα του, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μὴς δειχνεὶ ὅλην τὴν κτηνωδίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ὅλα τὰ πάθη καὶ τὰ ἐνστικτὰ τοῦ περικύβη. Τὰ πρόσωπα ποῦ μὴς παρουσιάζει εἰναι συνήθως ἀνθρώποι ἀπλοὶ καὶ φυσικοὶ, τῶν ὁποίων ὅλη ἡ δράσις περιορίζεται μόνον στὰς αἰσθήσεις καὶ ὅχι εἰς σκέψεις.

Νομίζει κανεὶς πὺς δὲν ἐξεχωρίζεται τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακὸν καὶ οὔτε πολυπροσέχει ἐπὶ τὴν ἡθικὴν.

Ὁ ἔρως ὅπως τὸν παριστάνει εἶναι τὸ ἐνστικτὸν τοῦ ἐνὸς φύλου πρὸς τὸ ἄλλο· τὸν ζογραφίζει ὅπως τὸν αἰσθάνεται, σὰν φυσικὴν ἀνάγκην δη-λαδὴ. Στὰ βιβλία του μὴς περιγράφει ἐναλλὰς τὰς διαφόρους τάξεις καὶ τὰ ποικίλα περιβάλ-λοντα ποῦ ἐγγύρουν ἐπὶ τὴν ζωὴν του.

Στὰ βιβλία τοῦ Loti διακρίνομε πάντα στὸ βάθος τὴν ψυχὴν τοῦ συγγραφεὸς του. Στὰ ἔργα τοῦ Μωπασσάν τὸν αὐτὸν δὲ συγγραφεὺς τὸν ἐξαφανίζει τὸ «ἐγὼ» του, σκέπτεται τριτοπρο-σώπως, ἀδιαφόρος.

Τὸ ὕψος τοῦ Maupassant εἶναι τελείως ἀρι-στοτεχνικόν. Ἀλλὰ ἡ τελειότης του αὐτὴ εἶναι φυσικὴ καὶ ὄχι τεχνικὴ. Ὅταν διαβάσῃς τὰ ἔργα τοῦ Maupassant δὲν σκέπτεσαι τὴν τέχνην τοῦ συγγραφεὸς, ἀλλὰ τὰ ἴδια τὰ πράγματα ποῦ μὴς περιγράφει μὲ θαυμαστὴν δύναμιν καὶ παρα-τηρητικότητι.

Στὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του τὸν κατέ-λαβε κάποια ἀπαισιοδοξία, ἡ ὁποία διαφαίνεται στὰ τελευταῖα ἔργα ποῦ ἔγραψε πρὶν παραφρο-νίσῃ. Ἐκεῖ ὁ Μωπασσάν μὴς παρουσιάζεται ἐν-τελὸς διαφορετικῶς· τότε εἶναι τυμπερὸς καὶ εὐ-θυμὸς καὶ πότε μελαγχολικὸς καὶ ἀπαισιοδόξος. Ἡ ἀπαισιοδοξία του αὐτὴ καὶ ἄλλα ἰδιοτρο-πία του ἦσαν προαίτια τῆς νόσου, ἣτις ἐπέ-θηκε τὴν συγγρονον Γαλλίαν μεγάλου συγγρα-φεὸς, ὅστις κατεῖχε τελείως τὴν τέχνην νὰ γρά-φῃ διηγήματα μὲ συντομίαν, ἀκριβεῖαν, δύναμιν καὶ πρωτοτυπίαν, ὑπέροχα μὲ μιά λέξη.

ΣΠΙΡΟΣ ΤΡΙΚΟΠΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Ἡ Boite τοῦ κ. Φουρζὺ ἔδωκε ἀ-νόπουν πικρὸν ἀκρατηρίον τὴν δευτέραν τῆς πα-ράστασιν. Τὸ σπινθηρίζον παριστῶν πνεῦμα, καὶ ἡ χαριτωμένη εὐφροσύνη τῶν διαφόρων diseurs τοῦ θέα-σου τοῦ ἀπέσπασαν πάλιν τὰ χειροκροτήματα τοῦ κοινῶν. Ἡ παράστασις αὐτὴ ὑπῆρξε καὶ ὡς ἀποχα-ρακτηριστικὴ τοῦ θέαου.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Μία παράστασις ἀληθῶς ὀραία. Ὁ Πληκτικὸς κόσμος (Le monde en l'ou s'ennuie) τοῦ Εἰ. Παλλερὸν, ὁ ὁποῖος ἐγινετο πρὸς μὴ-νὸς ἐδίδη τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐνώπιον κατα-μέστου αὐδούσης. Ἐπὶ τῆς ἡμετέρας τῆς εἰ-πραξίης τῆς ἐποχῆς καὶ ἡ μεγαλύτερα ἐφετηνὴ ἐπι-τυχία τοῦ Βασιλικκοῦ θεάου. Ἡ κ. Φόρστ, ὡς δού-κισσα, ἡ Δις Κοτοπούλη ὡς Ἀννα, ἡ κ. Λέλα Δρα-κου ὡς κ. Ἐπάρχου, ἡ κ. Περιβου ὡς νεώτερη Δούκισσα, ὁ κ. Βενεζέλης, Ροζάν καὶ Χρυσομάλλης, ἔπαιξαν μὲ πολλὴν χάριν τοὺς ὁρατοὺς ρόλους των.

Ἡ διακόσμησις τῆς σκηνῆς, διὰ τὴν ὅποian πα-ρηγγέλλησαν ἐξ Εὐρώπης πλοῦσαι σκηνογραφαὶ κακουργεῖς ὑπῆρξε πολὺ ἐπιμελεμένη.

Ὁ τύπος σύστασις ἐπεκρότησεν τὸν «Πληκτι-κὸν Κόσμον».

ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΑΙ οἱ Fitzner τὸ διάσημον Βεν-καῖον Κουαρτέτο.

Καὶ ὁ Μονὲ Σουλὺ, ὅστις δίδων μίαν παρ-άστασιν εἰς τὸ Βασιλικὸν Θεάτρον καὶ μίαν εἰς τὸ Στάδιον ἀποστέλλει δριμυτικῶς τῆς σκηνῆς, ἡ ὁποία τὸν ἐδίδεκε ἐπὶ τόσα ἔτη.

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ

(ΠΑΤΡΙΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ)

«ΦΤΕΡΟΥΓΙΣΜΑ,,

(ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟ)

Ταξιδεύειτα ψυχὴ στὸν αἰθέρα
ἀπ' τοῦ κόσμου μακριὰ τὴν ἀσπίδα
Μαγεμένο θὰ στήσῃ παλάτι,
ἐκεῖ ποῦ ἄγιο σκορπίζεται φῶς.

Δὲν μὲ γέρονι τὸν χρόνον τὸ διάβα
μὲ φτερόνι μεγάλος σκοπὸς
θὰ ξεφύγῃ ἡ ψυχὴ μου ἡ σκιάβα
καὶ θὰ βρῶ καὶ τὸ ποῦ καὶ τὸ πῶς

ΠΑΤΡΑ ΜΑΚ. ΑΘΑΝ.

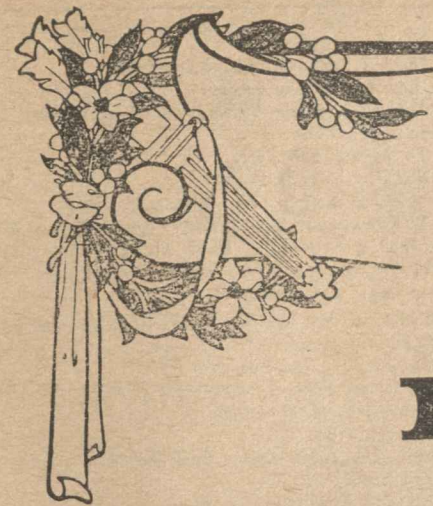
ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟΝ

Σὲ μιά βροσσοῦλα αἶμας κρύον νερὸ νὰ πῶ
Τὸν δρόμον μου τὴν κοίτην ἴσως καὶ τὴν ματρίδα
Μὰ κείνη σὰν μ' ἀντικρῶν ποῦ λέει ὀϊμένα
Φέρε μακριὰ, λυγρὸν μου, δὲν εἶσαι οὐ γὰρ μέγα.

Φεῖγμα καὶ ἔρως μοῦ γέρει δὲ μίαν σκιά τὸν ἴσκιον
Μὰ ἡ σκιά στὴν ὄρι μου ἐδάρισε μὲ πόνο
Καὶ μὲ φωνὴ λυπητρὴ καὶ μὲ κλωνία γεμῖνα
Φύγε, μοῦ λέγει, ὁ ἴσκιος μου εἶναι βαρὺς γὰρ εἶνα.

Καὶ ἐξήγησα τῆς ἀπελπισίας τὸν πόνο γὰρ νὰ γράφω
Σ' ἐνὸς δειντοῦ ἀπόδραση τῆς μακαρίνης οἴας
Μὰ κείνης ἐξωτάνειαν ἀπὸ νεκρῆς γὰρ μέγα
Καὶ τὰ κλωνία τοῦ δειντοῦ προαίτιας ἔνα-ἕνα.

Πασα-Διμάν (Παρκιστὸς) Διαβάτης

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΙΟΤΑ ΗΘ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Ποῦ εἶνε; ἠρώτησεν ἡ Ἰουδὴ τὸν προχωροῦντα δούλον.

— Τὴν συγκατῶ, διὰ τῆς βίας, πρὸ πολλοῦ. Θὰ τὸ πείσεις, δεσποινί μου; Τὸν ἔχω κλεισέν εἰς τὸν θάλαμον του.

— Πῶς νὰ φύγῃ;

— Ὅπως τὸ θέλεις, ὅταν δεσμευθῇ.

Ἡ Ἰουδὴ δὲν εἶπε τίποτε ἀλλὰ ἐτάχυνεν τὸ βῆμα.

Ἀνῆλθε γρήγορα καὶ γρήγορα ἐφύλαξε πρὸ τοῦ κλειστοῦ θαλάμου.

Ὁ Εὐφραίμ ἤνοιξε τὴν θύραν.

Ἐκείνη εἰσῆλθε καὶ ὁ δούλος ἐπανέκλεισε, μέ-νως ἔξω.

Τὸν ἤρθε καθήμενον ἐπὶ σκίμπος μικρὸς, μὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὰς παλάμους καὶ τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τὴν γωνίαν.

Ἡ μορφή του εἶχε κατὰ ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ μαρτυ-ρίου.

— Καλὲ μου Χάν, ὑπάφες, τοῦ εἶπεν εἰσελθούσα.

Ἐκείνος ἠγέρθη ἀποτόμως καὶ ὑπεχώρησεν ὀλίγα βήματα, ὡς διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ.

Δὲν εἶπε λέξιν.

Ἐνθ' ὁ Εὐφραίμ ἔκλεισε τὴν θύραν, ἡ Ἰουδὴ ἐπανέκλεισε.

— Σὲ ἐκάμα νὰ περμῆναι τὸν ὄραν.

— Καίρως νὰ τελειώσωμεν, εἶπε τότε ὁ Χάν. . .

Ὁ ἥλιος ὅδε καὶ οἱ φάλακες εἰν' ἔτοιμοι νὰ κλεί-σωσιν τὰς πόλεις.

Ἐκείνη τὸν ἀφῆκε νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἀλλ' ὁ κυ-νιγὸς ἐσταμάτησεν.

Ἀνῆλθε πάλιν ἡμερῶν ταχὺ.

Ἡ Ἰουδὴ τὸν ἔλαβεν, τὸ ὅποιον λέγει περισ-σότερα ἀπὸ τὸν αἰῶνα!

Τὸ βλέμμα ποῦ φονεύει καὶ θερίζει σπλάγγνα.

Ἐπείσαν ἀμφοτέρω καὶ καταβέβησαν τὰ βέ-φαρα, ὡς ἂν ἐφοδόντο κῆποιαν ἀποτέφρουν.

Ἡ σὴν ὑπῆρξε βραχεία.

Ἀλλ' αἱ σωματὶ τῆς ἀγωνίας εἶναι πάντοτε μα-κραί.

Μετ' ὀλίγον ἡ Ἰουδὴ ἠγέρθη.

Ἐπληρώσε τὸν Χάν καὶ ἐξεκρέμασε τὸ τῶνον τοῦ ἀπὸ τοῦ θύμου.

Ἐκείνος τὴν προσέειπε.

— Τὴν κέρνεις; εἶπε.

— Δὲν θὰ φύγῃ.

Ὁ Χάν δὲν εἶπε τίποτε.

Κατόπιν τοῦ ἀφῆκε τὸν δερματίνον μανδύαν.

Ἐκείνος πάλιν δὲν ὁμίλησε.

— Κάθισε, τοῦ εἶπεν ἡ Ἰουδὴ.

Ἐκείνη, ὑπὸ τὴν καὶ ἐπανέκλεισε βραδέως εἰς τὸν σκίμπος.

— Θὰ μὲνεις ἐδῶ, διὰ παντός.

Ἐνθ' ἡ Ἰουδὴ ἐκάθητο, ὁ Χάν ἠγέρθη.

Ἡ μορφή του ἐδείκνυνται ὅτι κῆποιαν ἐξαπρητικὴν ἀπόφασιν εἶχε λάβε.

Ἐσταύρωσε τοὺς ἡμυμῶνας τοῦ βραχίονος, ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐδίδεκε τὸ βλέμμα του εἰς τὸ μακρὸν πέλαγος τῶν ἰσκιῶν τῆς ὀφθαλμῶν καὶ εἶπε:

— Θὰ ἔμεινα. Ἀπὸ τῆς πρώτης ταύτης, εἶχα λά-βε τὴν ἀπόφασιν μου. Νὰ μείνω. Ὅταν ὁ Εὐφραίμ ἦλθε καὶ μὲ ἀπεγύμνωσε καὶ μὲ ὥθησεν ἐπὶ τῆς κλινῆς, ὡς ἡ τροφὴ ἀποβύει βράχος, προσφύ-βη, ὑπὸ τὴν σπινθηρῶν του καὶ εἰς τὸ πεπρω-μένον μου. Ἀφ' οἷ τὴν ἐμμένει, εἶπα, θὰ μείνω. Διεκόπῃ πρὸς στιγμὴν.

Ἡ Ἰουδὴ ἠγωνία, κατὰ βάθος, νὰ ἀκούσῃ τὴν συνέλειαν, ἀλλὰ ἐφαίνετο ἀπαθής, ὡς νὰ τὴν ἐγνώ-ριζε.

Κατόπιν ὅμως, ἐπανέλαβεν ὁ Χάν, τὸ ἀπό-γευμα, ὅταν ὁ ἥλιος μ' ἀνεκώρυσε καὶ ἀρπυν-ίστην ἤρμενος, ἐσκέφθη ὅτι θὰ ἦναι εἰς προδότῃς μου πρὸς τὴν ἀγάπην μου, ἂν ἐδείκνυναι τοι-αύτην στάθην ἀσθενείας. Ὅχι, εἶπα, μονολογῶν, κατ'

ἐμαυτοῦ. Ἀς ἀφῆκε διὰ τοὺς ἄλλους ὅλους τὰς ὑποχωρήσεις. Ἐγὼ εἶμαι δέσμιος τοῦ ὅρκου μου καὶ ὀνομάζομαι πιστὸς ὅς ὅλον, ὅσοι μὲ γνωρί-ζουν. Πιστὸς λοιπὸν θὰ μείνω.

Ἐνεβόηεν καὶ ἦλθαν νὰ σ' ἀποχωρεῖσιν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης...

— Τὴν εἶπες;

— Ὁ Χάν διέκρινε τὴν ὁμίλην του, διότι κάποιος ἀνάνδρος λυγρὸς τοῦ ἐτάραξε τὸν λάρυγγα.

— Ὁμίλει, Χάν...

— Θὰ τὸ ἤκουα καὶ δὲν θὰ τὸ ἐπίσταται. Ἀνθρώ-πους θὰ ἔδεικα δριμυτομένους μὲ τὴν κεφαλὴν των, καὶ θὰ ἐλεγα πλάνηται οἱ μωροί.

— Τὴν λέγεις; Δὲν σὲ ἐννοῶ.

— Ἐάν μὲ ἔλεγον ὅτι θὰ σ' ἔδεικα εἰς τὴν ἀγ-καλὴν τοῦ βαρδάρου στρατηγῶν, ὅτι θὰ σ' ἔδεικα ἐρωτικῶς ἀκίχνημένον μετ' αὐτοῦ, προσδέπουσαν αὐτόν, μὲ τὸν μακρὸν ὀφθαλμὸν σου τὴν μαγείαν, θὰ ἐφόνευα τὸν ὅλλον ἐκείνον ἀγγελοφόρον, διὰ τὴν μοῖραν του.

— Καὶ θὰ εἶχες δίκαιον!

— Σίωπα, δεσποινί μου, διότι ἂν εἰς τὸ ἐγκλη-μα προστίθεται καὶ τὸ ὄρατος τῆς ψευδολογίας, τὸ ἐγκλημα τότε γίνεται φρικτότερον καὶ φέρει εἰς ἀ-πόγνωση τὸν ἀνάρτους.

λήση, να σε νυμφευθῇ... "Όχι, κακή μάγισσα... Αυτό, ενόσω ζῶ, δὲν δύναται νὰ γίνῃ... Εἶμαι τρελλός... Τί λέγεις; ἐμὲ, ὡς εἶναι δικαιοσύνη... "Ἄλλ' ἔγω. Μὴ τὰ ἐθώκες, σὺ, ἡ ἔβλε, μὲ τὸς λόγους, τοὺς ὁποίους μοὶ εἶπες χθές... Σὺ, μὲ καθιστᾷς ἐξαλλόν... Σὲ, χύνεις τὸν πυρετὸν εἰς τὴν ψυχὴν μου καὶ τὸν σάλον εἰς τὰς φρένας μου... Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ σὲ φαντασθῶ τώρα ἀναπαυμένην εἰς τὴν ἀγκάλῃν ἐνὸς ἄλλου... Τὸ σῶμα σου; ἀλλὰ ποῖος νόμος τῆς ἀγάπης τὸ ἐγγραφεῖν αὐτό; "Οὔτ' ἐγὼ δὲν ἀνέχομαι εἰς τὸν ἔρωτα; Ἡ ψυχὴ σου μὲ καθιστᾷ δούλον ἐμὲ τὸν ἄλλον, ἀλλὰ τὸ σῶμα σου μὲ συνταράσσει καὶ μὲ διακινεῖται. Αἱ νύκτες δὲν εἶναι πλέον δι' ἐμὲ, ὅπως ἦσαν ἀλλοτε... "Ἀδιακόπως οὐνερούμαι τὰ χεῖρά σου, τὰ βλεφαρὰ σου, τὸν λαμπρὸν αὐτόν... "Ὁ Ἰουδῆθ, ἄφες με τὰ τὸν σπαράξω...

Καὶ ὁρμήσαν ἀκράτητος καὶ κρατῶν μὲ τὰς δύο στερεὰς τοῦ χεῖρας τοὺς γυμνοὺς βραχιόνάς τῆς συνοστράφῃ, ἐκύψε καὶ ἐφύλησε τὸν τράχηλόν τῆς, εἰς τὴν οἷζαν ἐκείνην, ἥτις βυθίζεται εἰς τὴν κοιλότητα τοῦ ὅρου.

Ἐκείνη συνταράχθη ἀπὸ κλονισμὸν δριμύν καὶ εἰσέπνευσε βαθεῖως τὸ ἀρώμα τῆς μαύρης κόμης τοῦ, τὸ ὅποιον εἶχε τὴν αἰσθητικὴν τῶν δασῶν ὀσμῆν. — "Ὁ Χάν, ἀγαπητέ μου, σὲ ἀγαπῶ πολύ... ἐτραυλίσεν... Ἰδὺ ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει. Τί δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον;

— "Εὐθύμῃ σου τὴν φράσιν σου αὐτὴν, εἶπεν ἀνεγείρωνος ὁ Χάν, ἐνῷ τὰ χεῖρά του ἐφάνοντο ἀποσταζόντα οἶνον γλυκύν, μετὰ τὸ φίλημα. — Τώρα δὲν ἔχω πλέον λόγον νὰ σὲ τυραννῶ μὲ λέξεις. Ἡ ἀλήθεια θὰ βασιλεύσῃ, μεταξὺ μας.

— Ναὶ αὐτὴν ποθῶ. — Με ἀγαπᾷς. Τοῦτο ἀρκεῖ. — Πρέπει νὰ μὲ ἐξασφαλίσῃς. — "Ἀπὸ τί, ὦ ἀγρίεμος; — "Ἀπὸ πόνους νέους, Ἰουδῆθ. — Μὴ ἔχῃς πλέον φόβον. Πλησίον μου θὰ εὕρῃς τὴν χαρὰν, διὰ τὴν ὅποιαν ἡ ἀνθρωπότης ἀγωνίζεται.

Καὶ ὁ Ὀλοφέρνης; — Ἡ αἰθρία τοῦ προσώπου τῆς ἐξηφανίσθη ἀποτόμως εἰς τὸ ἄκουσμα αὐτό.

Ἡ Ὀλοφέρνης; — Παρ' ὀλίγον νὰ τὸν λησμονήσω. — Καὶ διατάξας; — Δὲν πρόκειται περὶ ἐμοῦ. Ὁ πατὴρ μου μοὶ ἐπέβαλε τὸν γάμον, διὰ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος μας.

Καὶ, σὺ; — Τοῦ εἶπα ὅτι σ' ἀγαπῶ. — Κί' ἐκείνος; — Μ' ἀγαπᾷ πολύ ὁ ἀτυχής. — Εἴν' ἀτυχής αὐτός; — "Ἀφ' οὗ δὲν κατορθώνει νὰ ἀγαπήθῃ; — ἔχει τὰς γυναῖκας τῆς γῆς ὅλης εἰς τὴν διάθεσιν του. Διατί δὲν ἐκλέγει μίαν ἄλλην; — Τὸ ἴδιον θὰ ἔλεγε κί' ἐκείνος διὰ σέ.

Δὲν δύναται νὰ τὸ εἰπῇ, διότι ἡμεῖς δὲν ἡγάπηθμεν τυχαίως, ὡς ἄνθρωποι συναντηθέντες, εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ βίου. Ἡρᾷς ὅθι κάποια μεγάλη δύναμις, ἡ δύναμις τῆς Μοῖρας. Δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀντισταθῶμεν. Ἐγὼ ἀπὸ προχθὲς θέλω νὰ φύγω. Ἀπὸ προχθὲς τὸ λέγω. Καὶ ὅμως διαρκῶς παρακαλῶ τὸν ἀγαθὸν Θεὸν νὰ μὴ κλείσῃ τὰς ἐξόδους καὶ νὰ μείνῃ ἐδῶ πλησίον σου, μέχρι τῆς τελευταίας μου πνοῆς.

Καὶ ἡ πρώτη σου ἀγάπη; ἠρώτησεν ἡ Ἰουδῆθ.

Ὅτε κεραινοὶ κακοὶ ἢ ἐκρήγεις δὲν θὰ ἔχαμεν τοσοῦτον χρόνον. Τί ἀποπρὸς ἐρώτησις, δι' ἐκείνην τὴν στιγμὴν! — Ἀλλὰ καὶ πόσον ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀγαπῶσαν Ἰουδῆθ.

Ὁ Χάν ἐφάνη ὡς τραυματισθείς, εἰς τὴν καρδίαν. Ἦψως τὰς χεῖρας καὶ τὴν ἐκρύψεν, ὡς εἰναι ἀντρέπεται νὰ φαίνεται ἀκόμη εἰς ὄφθαλμοὺς ἀνθρώπων.

Τόσοι λόγοι πίστεως, τόσοι ὅρκοι, τόσοι τραγῳδαί, ὅλα γίνονται συντρίμματα, διὰ μίαν; Εἰς τὴν πρώτῃ συνάντησιν μίαν ὥραιαν γυναῖκα, ἐλόκληρον τὸ παρελθόν, τὸ πυρποληθὲν ἐκ τῆς ἀγάπης, θὰ τὸ λησμονήσῃ, θὰ τὸ ἀρνηθῇ. — Χάν... ἐπανέλαβεν ἡ Ἰουδῆθ, μὴ λησμονῆς τὴν συμφωνίαν μας.

Πόταν; ἠρώτησεν ἐκείνος, χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ τὴν προσελεύθῃ; — Νὰ ἡμεῖς εἰλικρινεῖς. — Οὐδὲ ἀσέβηθον νὰ φεσθῶ. — Ὅμιλος τότε.

Ἐκείνος δὲν ἐτόλμησε ν' ἀρθρώσῃ λέξιν. Ἐκρυπτεν ἀκόμη τὴν μορφήν, ὑπὸ τὰς ἡλιοκαεῖς τοῦ χεῖρας, ὡς εἰναι προσεπθεῖν νὰ συγκρατήσῃ τὸ κρανίον τοῦ.

Ἡ Ἰουδῆθ ἄφηκε νὰ παρέλθουν μερικαὶ στιγμαὶ καὶ εἶπε πάλιν:

— Χάν... τί θ' ὀρεγίην ἢ πρώτη σου ἀγάπη; — "Ὁ ἄφες με νὰ φύγω. — Δυστοχῇ, ... ποῦ θὰ μεταβῇς; — Ἰδὺ στιγμὴν ποῦ θέλω ν' ἀποθάνω. — Ν' ἀποθάνῃς; ἠρώτησεν ἡ Ἰουδῆθ, μὲ τόνον παραπλόνου.

Ἐκείνος ἐστρεψε τὸ βλέμμα καὶ τὴν εἶπεν! — "Όχι, ἐκράυξεν ἄλλοφρων, θέλω νὰ ζῇσω, πρέπει νὰ ζῇσω.

— Καλέ μου Χάν, μὲ ἀγαπᾷς... Τὸ βλέπω. — Ἰδὺ λοιπόν, εἶπεν ἐκείνος, θὰ σοὶ εἰπῶ ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ἡγάπησα καὶ τότε, ἀλλ' ἦτο πλάνη ἡ ἔδρα μου ἐπὶ ἡγάπησα πολύ. Ἀπὸ προχθὲς, μόνον ἀπὸ προχθὲς ἀνέχομαι τὸ μέγεθος τοῦ μαρτυρίου, τὸ ὅποιον γεννᾷ ὁ ἀνεκλήρωτος πόθος. Μόλις σὲ εἶδα, ἤρχισα νὰ παλαίω πρὸς τὸν αὐτόν μου. Αἱ ἀναμνήσεις μου καὶ οἱ ὅρκοι ἐκείνοι, ὅρκοι ψυχροί, χωρὶς ἀξίαν, ἀπὸ δὲν ἐπὶ ἡγάπησιν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας μου, μὲ συνεκράτουν ἀκόμη πρὸς τὸ παρελθόν, ἐνῷ ἡ γοητεία τῆς ἐκείνης σου μορφῆς, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν σου ἡ ὥραία ἀβυσσος, μὲ εἰλκυον νὰ πέσω εἰς αὐτὴν, μὲ ὥθουν εἰς τὴν ἐπαναστάσιν καὶ τὴν καταστροφὴν. Ἐπαύλιστα πολύ. Τὸ εἶδες.

Τώρα ὁμολογῶ τὴν ἥτταν μου. Εἰμ' ἐτοιμὸς νὰ τὸ διακηρύξω τώρα. Σὲ ἀγαπῶ, ὅσον οὐδέποτε ἡγάπησα, ἴσως διότι μ' ἀγαπᾷς καὶ, σὺ, ὅσον δὲν μὲ ἡγάπησεν ἐκείνη. Μία λατρεία πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν μεγάλην ἀγαθότητα θὰ μὲ ἔχουν διαρκῶς προσηλωμένον εἰς τὴν μνήμην τῆς, ἀλλ' ἡ ἀγάπη μου, δὲν τῆς ἀνέχει. Καὶ ἐν τῇς τὴν προσέφερα, τῆς ἔδωκα καὶ τὸ ὅποιον δὲν ἐγνώριζα τί εἶναι, διότι τώρα μόνον, τώρα μόνον, Ἰουδῆθ, ἀρχίζω νὰ γινώσκω τί εἶναι ἡ ἀγάπη.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΡΟΧΙΣΜΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ

(ΜΠΙΖΩΤΕ)

Ἐν τῷ Ἐργοστασίῳ **Νικολαΐδου** καὶ **Χαλκοκονοδύλῃ** τροχίζονται καὶ ἐπαργυρώνονται κρύσταλλα παντὸς μεγέθους καὶ οὐθιμῶ, ἥτοι δι' ἐπιπλα, δι' εἰσόδους καὶ θύρας, καὶ ῥάφια διὰ βιβλίων.

Ἐργασία ἡγερμένη. Τιμαὶ ἀσυνηγώστοι.

Πανδρόδου 1 (Πλατεία Μητροπόλεως)

ΚΟΛΩΝΙΑ

ΑΜΕΡΙΚΕΝ

ΜΠΑΧΑΡΙΑ

Βραδεῖον εἰς Ἐκθεσιν Βορδῶ

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας ἀριθμὸς 23

Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου

Σταδίου 43

ΜΟΝΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡ. ΠΛΑΚΩΝ

καὶ ΧΑΡΤΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΤΕΡΟΥ ΕΝ Τῷ ΚΟΣΜῳ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

LUMIÈRE

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ

ΒΑΛΛΟΝΗΣ

ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Σ. Α. ΡΟΚΚΟΥ

ΘΕΑΠΕΥΟΝΤΑ:

Τὰ διάφορα ἐλαττώματα τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος καὶ αἱ ἀνομαλίας τῆς οὐνός. Τὰ ἐξανθήματα, παυίδες, σπυρίδια, τριχοποτίσεις, πιτυρίασις, ρυτίδες, παχυσαρκία, ἰσχυρότης, ὑπερίδρωσις. Ριζικὴ ἐξαιρέσις τριχῶν ἐκ τοῦ προσώπου. Καλλογὴ τοῦ προσώπου, τῆς κόμης καὶ τοῦ σώματος.

Κοῦδ' ἐκαστὴν 10 1/2 — 12 καὶ 3 1/2 — 6.

37—ΘΩΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—37

ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

ΟΜΑΣΑΖΟ

Ἡ κυρία ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΡΑΧΙΩΤΗ, καλῶς κατηριωμένη εἰς τὸ **Μασάζ**, ἀναλαμβάνει τὴν δι' ἐντρίθειαν θεραπεῖαν Κυρίων τε καὶ Κυριῶν.

Τὸ **Μασάζ** θεραπεύει ταχέως καὶ ὀριστικῶς τὰς ἀσθενείας τοῦ στομάχου, τὴν χρονίαν δυσκοιλιότητα, τὴν πολυσαρκίαν, τοὺς χρόνιους ρευματισμοὺς, τὰς μυαλγίας καὶ νευραλγίας, τὰς πρὸς τοὺς ρυτίδας τοῦ προσώπου, τὴν ἰσχυρότητα κλπ.

Ἡ **Κα Αἰκ. Βραχιώτη** ἐπισκέπτεται κατ' οἶκον τοὺς πάσχοντας ἢ δέχεται αὐτοὺς, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς, καθημερινῶς.

3—6 Μ. Μ.

Ὁδὸς Ἱπποκράτους ἀριθμ. 6

Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Εἰς τὸ Κουρεῖον **Γ. Ἀντωνιάδου** Πανεπιστημίου 55 θὰ εὕρετε τὴν τελευταίαν ἀπολύμανσιν ὅλων τῶν ἐργαλείων διὰ τῆς καύσεως.

Καὶ ὁ Ὀλοφέρνης; — Ἐγὼ δικαιόμην νὰ σὲ ἐρωτήσω. — Ἐάν δεχθῶ τὸν γάμον. — Μόνον νεκρὸν δύναμαι νὰ σὲ φαντασθῶ εἰς τὴν ἀγκάλῃν ἄλλου. — Τὸ λέγεις σοβαρῶς. — Ναί... τὸ ὀρεγίμαι. — Ἄλλ' ὁ πατὴρ μου; — Τί ἐνδιαφέρει τὴν ἀγάπην μου ὁ ἄρχων Μακασῆς καὶ ἡ Βασιλίσκη. Ἐλθέ νὰ φύγωμεν μαζὶ, μακρὰν τῆς κακίας τῶν ἀνθρώπων, μακρὰν τῶν κινδύνων καὶ τῶν συμφορῶν. — Δὲν ἔχεις γονεῖς, Χάν, οὐδὲ πατρίδα καὶ οὐλοὺς τοιουτοτρόπως. — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; — Εἰπέ μου, σὺ. — Ἐγὼ ἐνα μόνον λόγον ἔχω διὰ σέ. — Εἰπέ τον. — Τὴν φράσιν ἐκείνην ἢ ὅποια πρὸ ὀλίγου ἐπείσεν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. — Πόταν; — Σὺ εἶπα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃς. — "Ὁ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. — Ἐπανάλαβε τὴν. — ... Ἡ Μοῖρα μὰς ἐνώνει... τίς δύναται νὰ μὰς χωρίσῃ πλέον; — Εἰμ' εὐτυχής ὅτι δὲν ἔχω. — Ποῖος σοὶ λέγει τὸ ἀντίθετον; Ἄλλὰ ἐγώ; — Τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; —

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ

ΑΙ ΚΑΤΕΔΑΦΙΖΟΜΕΝΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ. — Η ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ

(Αποφύς εκ του δυτικού μέρους της οδού, ητις εφύσκειται μεταξύ Δημοπρατίου και Μητροπόλεως δια νά διέλθῃ ἡ γραμμή του τράμ.)

Φωτογραφία κ. Γ. Αλεξίου

Πίπτουν, πίπτουν διαρκῶς, ὑπὸ τὴν σκαπάνην, οἱ αἱ ἀσχηματίαι τῶν συνοικιῶν τῆς πρωτεύουσας.

Τὰ ἐτοιμώροπα μικρόσπῃτα, τὰ προσκολλημένα εἰς τὰ διάφορα σημεία τῆς πόλεως, ὡς νοσηρὰ μικρόβια, κατεδικάζονταν εἰς θάνατον καὶ ὁ πέλεκυς τοῦ ἐργάτου, ἐκτελών ἔργον δημίου, ἀλλὰ δημίου βεβαίως ἐνεργήτου καὶ ἀγαθοεργοῦ, ἐκτελεῖ τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν.

✱

Οἱ στενοὶ δρομίσκοι, μετὰ τὴν τροχολοιδὴν καταστήματα καὶ τὰς μικροσκοπικὰς οἰκίας, οἱ δυσκόλως ἀερίζοντες, οἱ μὴ γνωρίζοντες ποτὲ τὸν ἥλιον, ἐκλείπουν τώρα, ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς προόδου καὶ εὐδύνονται καὶ μεταβάλλονται εἰς δρόμους τοῦλάχιστον ἀνθρωπίνους.

Αἱ φωτογραφίαι αὗται ἐλήφθησαν ἀπὸ τοῦ Δημοπρατίου ἢ μίαι καὶ ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ντέκα ἢ ἄλλῃ.

Ἐκεῖ εὐρίσκειτο, μέχρι τῆς ἡμέρας μίαι σκοτεινὴ στενωπός.

Εὐρίσκειται ἀκόμη ἄλλ' ὡς ἐτοιμοθάνατος, ἡ μισερικωμένη μετὰ τὴν σκαπάνην διαρκῶς πίπτουσαν ἐπὶ τῶν παλαιῶν τοίχων καὶ θεμελίων.

Εἶναι ἡ ὁδὸς ἡ ὁποία θὰ ἐνώσῃ τὴν πλατεῖαν τῆς Μητροπόλεως, μετὰ τὸ Μοναστηράκι, ὅπου τούτῃσιν θὰ σταθῇ ἡ νέα γραμμὴ τοῦ τράμ.

✱

Ἀξίζει τὸ θέαμα αὐτὸ μίαν ἐπίσκεψιν. Δὲν γνωρίζω τί θὰ αἰσθανθῇτε, σῆς, εἰς τὸ ἀντικρυσμάτω, ἀλλ' ἐγὼ, χωρὶς νὰ ἦμαι ποιητής, ἠρθάνην κάποιαν ἀλλοκοτον ἐντύπωσιν ἐνὸς τοῦ χαλασμοῦ.

Ὅλῃγοι τοῖχοι μένουσιν ἀκόμη ὄρθιοι. Ὅλῃγα παραθύρα ἡμικατεστραμμένα.

Ἡ γωνία ἐνὸς κατωῦ.

Τὸ αὐτὸν ἐνὸς οἰκίσκου.

Μία πρόχειρος τοιχογραφία.

Μία σημείωσις, μετὰ τὸ μολύδι, ἐπάνω εἰς κάποιαν θύραν παλαιάν.

✱

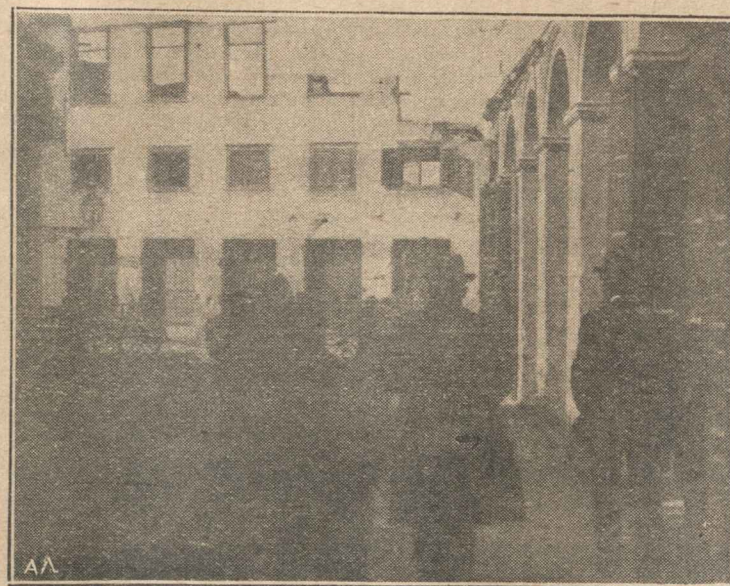
Ὁ πολιτισμὸς εἶνε τὸ ἄρμα τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζουν δύο τροχοί, ἡ φύσις καὶ ἡ τέχνη.

Κ. Νικ.

Δι' οὗ δύνασαι νὰ πράξῃς ὁ ἴδιος μὴ ζητεῖς τὴν βοήθειαν τοῦ ἄλλου.

Εἰς κλωνίσκος δὲν εἶνε παρὰ ἐν ἄνθρωπον ἀλλὰ σωρεία τοιούτων δύναται ν' ἀνακόνη τὴν πορείαν ἐνὸς ἐλεφαντος.

Ἰνδικὴ παροιμία

Η ΠΡΟΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΝΤΕΚΑ
ἡτις θὰ ἐνώσῃ τὴν Μητροπόλιν μετὰ τὸ Μοναστηράκι

(Αποφύς ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους.)

Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀσήμενα βεβαίως καὶ μηδαμινά.

Ἐν τούτοις, ὅλα προξενοῦν τὴν ἐντύπωσιν κάποιων δραμάτων παλαιῶν, τελεσθέντων ἰσως, ὑπὸ τοὺς θόλους οἱ ὅποιοι πίπτουν σήμερον, ἢ κάποιων στιγμῶν χαρᾶς ἢ νοκτῶν εὐθυμίας.

Ἡ ἡλικία τῶν γίνεταί εἰς τὰ βάθη τοῦ χρόνου.

Ὅλῃγοι γνωρίζουν ποτὲ ψαδομυθήσαν οἱ τοῖχοι οὗτοι, οἱ ὅποιοι θνήσκουσιν σήμερον μετὰ κριγμούς, ὡς ἐπὶ θανάτου πόνου.

Καὶ ὅταν οἱ τοῖχοι εἶνε παλαιοί, ποῖος δύναται νὰ μετρήσῃ ὅσα ἔζησαν καὶ ὅσα ἀπέθαναν πλησίον τῶν γεγονότων, θλίψεως καὶ χαρᾶς;

Αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν μοῦ ἐπροξένησεν ὁ αὐτοχρὴς δρομίσκος, ὁ ὁποῖος σήμερον εὐδύνεται.

Ἄλλ' ὅταν ἀπεμακρύνῃται καὶ ἀνεπὸλῃσῃ τὴν αὐτοῖν, ὅποτε ὁ δρόμος οὗτος θὰ ἦνε εὐρύς, καλίσθητος, νέος καὶ συνεπὴς ὥρατος, καὶ θὰ διασχιζέται ἀπὸ τὰ ηλεκτροκίνητα βαγόνια καὶ θ' ἀντηχῇ ἀπὸ τὰς κωδωνοκρούσεις τῶν, μετὰ τὴν ἀλγίστην, πιστευσατέ με, παρηγορήθηκα ἀμέσως.

Ὁ Ἐξερωννιστής

ΚΥΜΑ-ΨΑΓΓΗ

Ἐχεις ἰδῇ τὸ κύμα στὴν ἀκρὴ πὺξ ξεσάει; στὴν ἀμμουδιὰ κινάει καὶ ἐξυψαῖ ἐκεῖ

Ὅπως καὶ ἡ ἀγάπη μας ἐξερύνησε ἀγάλη στοῦ χρόνου τὴν ἀγκυλὴν ἀπ' τὴ μεγάλη ὀρεγί!

Ι. Δ. ΡΟΝΤΗΡΗΣ

Αἱ γυναῖκες ἀγαπᾶσι μετὰ τὴν καρδίαν τῶν, οἱ ἄνδρες μετὰ τὰς αἰσθήσεις τῶν.

Μποσόν

Ὁδὲν κέρδος εἶνε τόσος μέγα ὥσθ τοῦ προσερχομένου ἐξ οἰκονομίας.

✱

Χίλια δάκρυα δὲν πληρώνουν ἐν χρέος.

Τουρκικὴ παροιμία

ΕΝΤΟΣ ΔΥΟ ΜΗΝΩΝ

ΤΑ ΝΕΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΤΡΑΜ

Τὴν παραμονὴν τῆς 1ης τοῦ Μαΐου, ἀρχίζε: εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ λειτουργία τῶν ηλεκτροκινήτων τράμ.

Ἐμαθα ὅτι τὰ βαγόνια ἐφθασαν εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς Καλλιθέας, ἐπὶ τὴν μηχανὴν μου καὶ ἐπὶ τὴν.

Οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἑλλάδος» δικαιῶνται πρῶτοι νὰ γνωρίσουν, ἔστω καὶ ἀπὸ τὴν εἰκόνα, τὰ νέα βαγόνια, τὰ ὁποῖα μετ' ὀλίγων, θὰ στολίζουν πράγματι, τὴν πρωτεύουσάν.

Εἶνε ἰσως καλλίτερα τῶν εὐρωπαϊκῶν, καὶ συνεπὴς εὐρυχωρότερα καὶ ὑψηλότερα τῶν νῦν ἐν χρήσει.

Τὸ χρῶμα ὧν εἶνε κρέμ, ἀπεστάλησαν ἐκ Βελγίου, πλην τῶν μηχανημάτων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ ἐκ Σκωτίας.

Ἐχουσιν εἰς τοὺς ἐξώστας δέκα θέσεις δι' ὁρῶντες ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν, ἐντὸς δὲ τοῦ βαγονίου δέκα ἐξ.

Τὰ καθίσματα εἶνε κατασκευασμένα ἐκ πάσης λεπτῆς, ἀναπνευστικῆς καὶ ἀντιστρέφόμενης οὕτως ὥστε, ἐνθ' ὃ εἰς καθέτωι ὀπίσθεν τοῦ ἄλλου, νὰ ἡμπορῇ, διὰ μιᾶς ἡμικυκλίου περιστροφῆς τῆς θέσεως αὐτοῦ νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὸν ὀπίσθεν αὐτοῦ καθημένον.

Ἐν καιρῷ χειμῶνος ὃ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ὑπάλλῃλος εὐρισκόμενος ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ βαγονίου θὰ διδῇ εἰσιτήρια διὰ μιᾶς θυρίδος εὐρισκόμενης πλησίον τῆς θύρας εἰς τοὺς ἐπιβάτας.

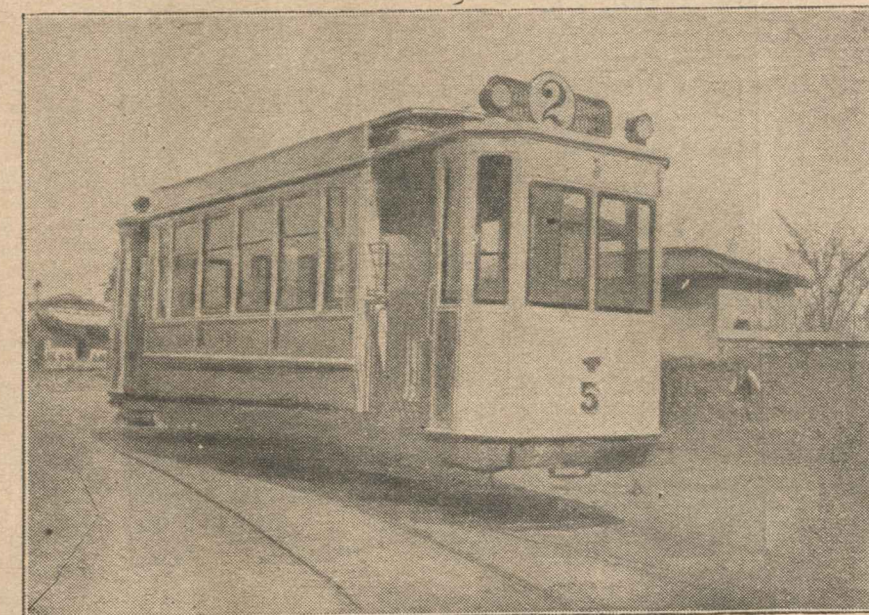
✱

Πρῶται γραμμαὶ αἱ ὁποῖα θὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν εἶνε «Ὁμονοίας—σταθμοὶ Λαρίσης, Ὁμονοίας—Πατησίων, καὶ τῶν Ἀμπελοκήπων, περὶ δὲ τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου θὰ παραδοθῇ καὶ ἡ γραμμὴ Ἀθηῶν—Φαλήρου.

Κατόπιν τῆς κατεδάφσεως τῶν οἰκῶν εἰς τὰ Πατήσια, ἤρχισαν νὰ τοποθετῶνται καὶ οἱ στήλοι διὰ τὸ ρεῦμα τῆς ηλεκτροκινήσεως τῶν τράμ, εἰς δὲ τὴν ἑξῆς Σταδίου θὰ κατασκευασθῇ διπλὴ γραμμὴ εὐρυνομένης ἑκατέρωθεν κατὰ ἡμῶν μέτρον τῆς ὁδοῦ, ἐπίσης καὶ τῆς ὁδοῦ Ντέκα παρὰ τὴν Μητρόπολιν προεκτεινόμενης μέχρι τῆς πλατείας Μοναστηραίου, μετὰ τὴν κατεδάφσιν τῶν οἰκῶν, ἢ ὁποῖα ἤρχησιν.

Τὰ ηλεκτρικὰ τράμ ἐπιδορῶνται εἰς τὸ ἐκ Καλλιθέας ἐργοστάσιον τῆς εταιρείας ἐκ τῶν μικρῶν βλαβῶν τὰς ὁποίας ὑπέστησαν κατὰ τὸν πλοῦν, πλην ἐνὸς τοῦ ὁποῖου ἐκ τῆς σφοδρᾶς τρικυμίας κατασυντρίβεν ὅτι ἐπιδορῶνται ἐν τῇ ἐργαστασίῳ τῆς εταιρείας, τὸ ὁποῖον ἤδη λειτουργεῖ ἐν πλήρει τάξει, ἀστράπτων ἐκ καθαρότητος, μετὰ τῆς ἐργασίας διαρκῶς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐργοστασίου κ. Γεώργ. Γάλλον καὶ χάρις εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν μερίμων τοῦ διευθυντοῦ τῆς εταιρείας κ. Δελμούδ.

Γ. Ἀλεξ....

ΝΕΟΝ ΒΑΓΟΝΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΤΡΑΜ

Η ΝΕΡΑΪΔΑ

Βλέπω τὴ θάλασσα δεξιὰ τὸ μαῦρο βράχο νὰ καίδῃν βλέπω ἓνα πλοῖο σιγαλὰ μετ' ἄρρητον τὸ κύμα νὰ παλεῖται.

✱

Προσμένω μὲ τὴ σκοτεινὴ νυχτιά νεράϊδα νάβῃς ἀπὸ τὴ μαύρη ἀγκαλιά της γὰ νὰ μοῦ εἰπῇ ἂν τὰ θυμᾶται πρὶν τὰ ὁλόγυρα, καὶ τὰ θερμὰ φίλά της.

✱

Ὅταν μοῦ εἰπῇ πὺξ δὲν με ἔδεσσε τότε θὰ πῶ σὲ θάλασσα τῆς ἀγαπημένης φρέ με μὲ τὰ βάθη σου τὰ γαλανά ἀπὸ τὴν ἀγάπην μου με ἀεριομένη.

Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Καὶ ἡ μικρότερα σταγὼν ὕδατος ἐνομιμένη μετὰ τοῦ ὁκεανοῦ δὲν ἐξατμίζεται.

Θιβερνὴ παροιμία

ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ

Ἡ Μακρινίτσα μετὰ τὰς πολυπληθεῖς κρήνας τῆς καὶ τὰ κρυστάλλινα νερά της εἶναι μία τῶν ὡραιότερων καὶ μεγαλειότερων κομποπόλεων τοῦ Πηλίου.

Ἀπέχει τοῦ Βόλου μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Καὶ

Μία ἀπὸ τὰς κρήνας τῆς καὶ τύπος Πηλιορείτου

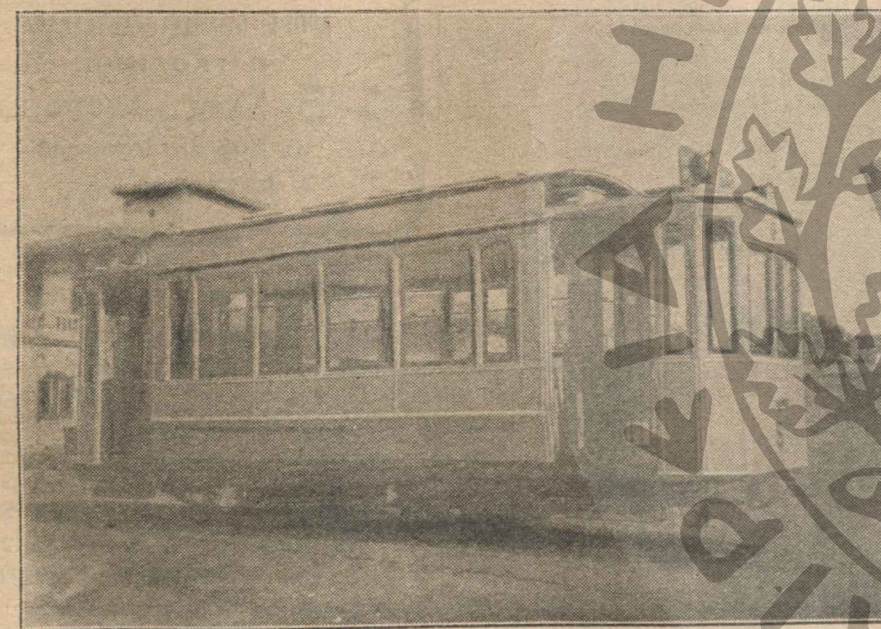
εἶναι μὲν κοπιωτικὸν πρᾶγμα ἡ ἀνοδος περὶ εἰς αὐτήν, ἀλλὰ μὴδὲν εἶναι ὁ κόπος ἀνέναντι τῆς ἀπολαύσεως, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει ὁ ἀνελθὼν, βλέπων κατὰ τὸν τὸν γραφικώτατον Παγασητικὸν κόλπον καὶ τὴν δεινὴν τοῦ Πηλίου τοῦ Βόλου, ὡς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴν ἐνθέρμιον καὶ εὐκρινὴ φύσιν τῶν κατοίκων αὐτῆς. Ἡ Μακρινίτσα προσεγγίζει διακρίνεται διὰ τὸ εὐσταθὲς τῶν ἀνδρῶν τῆς καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν πολλοὶ οὗτοι ἐπέδειξαν.

Ἐν Βόλῳ, τῇ 6 Φεβρουαρίου 1908.

Μέλας Ἀδάμας

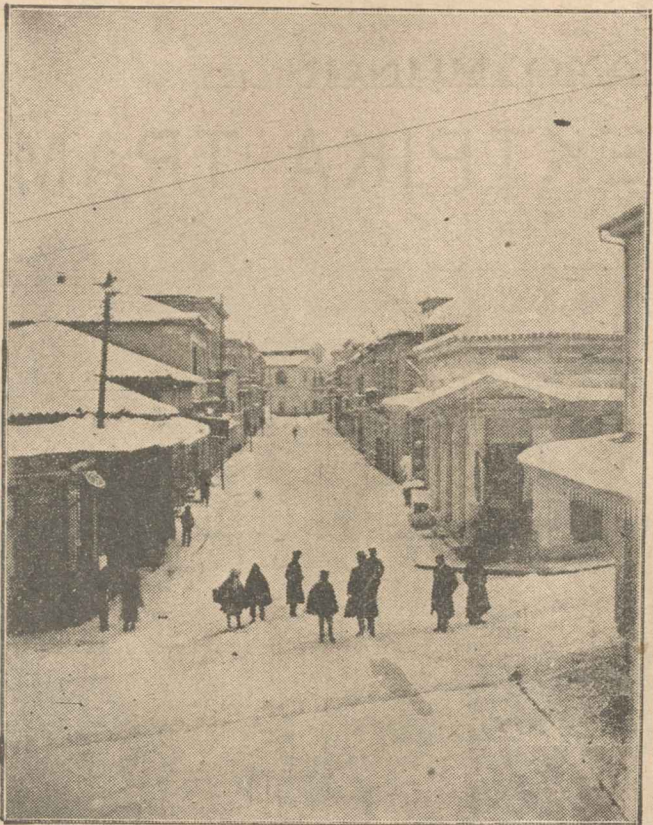
Αἱ γυναῖκες εἶνε ἐν τῷ ἡμῶν κόσμῳ ὅτι καὶ τὰ ἄνδρες ἐν τῇ φύσει.

Σιλβαν Μαρεσσάλ

ΤΟ ΑΥΤΟ ΒΑΓΟΝΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΛΛΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Η ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΗ ΤΡΙΠΟΛΙΣ

Η οδός 'Αγίας Βαρβάρας, πάροδος της οδού 'Ανακτόρων.

(Εστίαση από το κ. Γ. Γεωργιάδη)

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Τοῦ 13ου

Παρά τοῦ ἐπιτυχόντος εἰς τὸν 13ον διαγωνισμόν ἐλάβομεν τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν:

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ὄνομάζομαι Δημόσιος Α. Παπουτσόπουλος. Τὸ ἐκ 3 ὁρ. βραβεῖον δόσατε, παρακαλῶ, εἰς τὸν κ. Πέτρον Παπουτσόπουλον, ὅστις θὰ σὰς τὸ ζήτησιν κατὰ διαταγὴν μου.

Μεσολόγιον

Μεθ' ὑπολήψεως
Ἀποσπερίτης

Ἀντὶ τοῦ κ. Π. Παπουτσόπουλου προσήλθεν εἰς τὰ γραφεῖά μας ὁ ἐκ Μεσολογίου φοιτητὴς κ. Συμ. Δ. Ζαρογιαννόπουλος, ὅστις ἔλαβε τὸ ὀρισθὲν ποσόν, ὑπογράφας τὴν ἑξῆς ἀπόδειξιν:

Ἀπόδειξις

Ἐλαβον παρὰ τοῦ ταμείου τῆς «Ἑλλάδος» δραχμὰς τρεῖς (3) διὰ λογαριασμόν τοῦ κ. Δημ. Α. Παπουτσόπουλου, ὅστις ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἀποσπερίτης», ἐκέρχισε τὸ βραβεῖον τοῦ 13ου διαγωνισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13ῃ Φεβρουαρίου 1908.

Ὁ λαβὼν

Συμ. Δ. Ζαρογιαννόπουλος

✱

Τοῦ 14ου

Παρά τοῦ ἐπιτυχόντος εἰς τὸν 14ον διαγωνισμόν ἐλάβομεν τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν:

Πειραιεύς, τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1908.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ὅς βραβεῖον διὰ τὴν λύσιν καὶ ἐπιτυχίαν μου εἰς 14ον διαγωνισμόν, ἐπιθυμῶ, εἰάν καὶ σὰς εὐαρεστήσῃ, νὰ μὲ ἐγγράψῃς ὡς συνδρομητὴν σὰς καὶ νὰ μοῦ ἀποστέλλῃς τὴν «Ἑλλάδα» τακτικῶς ὑπὸ τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν:

Κίριον

Ν. Π. Πτωχοῦλην

Ἐναντὶ ἀργασίας τοῦ

Ἐν Πειραιεῖ

Πρόεδρος

Ὁ ἐπιτυχὼν λύτης

Νικόλαος Π. Πτωχοῦλης

Μαθητὴς τῆς β' γυμνασιακῆς τάξεως

τοῦ Λυκείου Ζ. Ν. Ἀρχαϊκίου

ΑΡΓΑ

Ἀργὰ πούλι μου, μὴ χαμογελάς,
Ἀργὰ γὰ μὲ σοὺ ἤλθε νὰ στενάξῃς,
Ἐρβὺς τώρα, εἶνε καιρὸς, ἢ φλόγα μου,
Ποῦ δὲν ἐρύθρισε νὰ τὴν κιντάρῃς.

*

Ὅμιση βγαίνει ἡ ἀγάπη σου.
Καὶ πέφτουν τόσα ἢ ματιές σου ἐκείναις
Εἰς τὴν καρδιά μου, καθὼς πέφτουνε
Σὲ μνήματα τοῦ ἡλίου ἢ ἀστίνες.

Μετάφρ. Α. Βλάχου

ΕΡ. Α' 1 ΝΕ

Στὴ Μ.

Σὲ ἀγαπῶ σοὺ λέω καὶ οὐ θέμωος.
Τὸ ξέρω! ἢ καρδιά σου δὲν με θέλει,
Πλὴν μὰ φορὰ δὲ εἶχα γὰρ τὸ ἔκανα
Καὶ κάνε τώρα δὲ, θέλεις, δὲν με μέλει.

Ἀλλὰ Μαρία, νὰ σοὺ πῶ σὲ αὐτὴ. Καὶ πρόσθε
Μὴ μὰς ἀκούσουνε, καὶ τότε πλεὺν πάει,
«Τόσους καὶ τόσους ἢ καρδιά ὡς τώρα χώρεσε,
Ἐμὴν ἀρά γε, γιὰ; δὲν με χορδαί;»

(Λάρισα)

Φ' ΥΝΟΣ

Η ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ

Τὴν φύλαξα, μικρὴ μου, τὴν καρδιά σου,
ποῦ μούδωκες—ἀγάπης μαρτυρίαν—
ἀγνή, λευκὴ, ὡς τὴν ἡμιμορφίαν σου
μὰ τώρα δὲν τηγὰ γνωρίζω πλεῖν,
γιατὶ γὰρ νὰν' πρὶν σίγουρα σημά μου,
τὴν μπερδεύει μὰς με τὴν καρδιά μου.

Τὶ ἐπαθὲς καὶ θὰς νὰ στὴν γυρίσω:
—καὶ με τὴν σκέψιν μόνο λαχταρῶ—
ὄχ! πρέπει τὴν καρδιά μου νὰ ξεσκάσω
γὰρ νὰ λυθῇ τὸ μπερδεύει τῶν δυῶν
μὰ σκέψου τί θὰ γίνῃ ἀν στὴ βιά μου
περάσω τὴν καρδιά σου γὰρ καρδιά μου.

Ὡ! μὴ θελήσῃς πρὶν νὰ τὴν χωρίσῃς,
γιατὶ θὰ ὑποφέρωμε καὶ οἱ δυῶν
καὶ ἂν κατὰ τὰς ἐνένοιας μὴν τὸ λῶσῃς,
γιατὶ εἰν αὐτὴ τῆς μοῖρας μας γραφτό
καὶ πλεῖν ὅς μὴ ξετάξωμε κυρὰ μου,
στὰς δυῶν ποῖα νὰ δική σου, ποῖα δικιά μου.

(Μετάφρασις)

Γ. Ἰατρίδης

ΟΙ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ἔμποροι ἢ ἄλλοι ἐπαγγελματίαι οἱ θέλοντες
νὰ καταχωρίσουν ἀγγελίας ἢ διαφημίσεις
εἰς τὴν «Ἑλλάδα», δύνανται, διὰ πᾶσαν
σχετικὴν πληροφορίαν ν' ἀπευθύνονται πρὸς
τὸν αὐτόν ἐμπορὸν κ. Γεώργιον Καραβιάν
(ὁδὸς Φίλωνος 66).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

ΑΓΟΡΑΙ-ΠΩΛΗΣΕΙΣ-ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΙ

S. B. SAKELLAROPoulos

48 Rue d'Hermes 48

PATRAS-GRÈCE

Ο ΙΑΤΡΟΣ

κ. Γ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ἐπὶ μακρὸν ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζας καὶ ἐν Παρι-
σίοις διευθύνων ἰδιωτικὴν κλινικὴν, δέχεται τοὺς
ἀσχομένους τὰ νοσήματα τῶν ὀρθοπεδικῶν ὀργάνων,
τοῦ δερμάτος, καὶ τῶν Ἀρθροδισίων παθῶν.

18 Ὁδὸς Ἀγίου Κωνσταντίνου 18

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

γνωρίζοντα καὶ τε-
λείως τὴν ραπτικὴν ζητεῖ θέσιν. Πλη-
ροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

Σηροχώριον

ΑΘΑΝ. ΓΕΩΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

ΕΞΕΝΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΓΕΛΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ἡ περιπέτεια αὐτὴ δὲν εἶνε σπανία εἰς τὴν θάλασσαν.

Εἰς μίαν τοιαύτην περιπέτειαν ὀφείλει τὴν σωτηρίαν τοῦ ὁ Βοῦδ ὅταν εὐρεθῇ εἰς τὸ στόμιόν τοῦ Λοῦιο. Εἰς τὰς ἀποτόμους ἀτάς τοῦ Βιτέρο-
τον, δι' ὁμοίον χειρισμὸν μίας δοκού κατὰ τὸν τρομερὸν βράχον Μελονέδου, κατόρθωσε νὰ σωθῇ ἐκ βερβίου ναυαγίου ἢ φρεγάτας Περηνή-
πιασα Μαρία, διοικουμένη ὑπὸ τοῦ Χάμιλτον.

Τὸ κῆμα εἶνε δύναμις τόσον αἰφνιδίως ἀπο-
συντιθεμένη, ὥστε καὶ ἡ σωτηρία ἀπ' αὐτοῦ ἐ-
νίστε εἶνε εὐχερὴς ἀκόμη καὶ εἰς τὰς ἀποτομο-
τέρας συγκρούσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει πάν-
τοτε τὸ κῆνος. Ἡ λαίλαψ εἶνε τεῖνος. Ἐν
καλὸν κτύπημα πολλάκις σφίσει.

Τοιοῦτοπορος κατόρθωσε δι' ὑπερανθρώπου
προσπαθείας καὶ ἐτοιμότητος πνεύματος ὁ πλοίαρ-
χος νὰ σώσῃ τὸ πλοῖόν του.

Ἄλλ' ὁ χειρισμὸς οὗτος χάρις εἰς τὸν ὁποῖον
ἡ Μαουτίνια ἔπλεεν ἤδη ἐλευθερία πρὸς τὸ ἄλλο
ἄκρον τῶν σκοπέλων δὲν ἴδυντο νὰ ἐπαναλη-
φθῇ πλεόν. Διότι ἡ δοκὸς, ἀρῶν ἵσα ἐπὶ τῇ
συν, εὐρεθῇ διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς τυναγμοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν, διαφυγούσα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ναυ-
τῶν καὶ ὑπερπηδήσασα ἀνω τοῦ καταστρώματος
με τὸν κίνδυνον νὰ παρασθῇ καὶ τοὺς κρατούν-
τας αὐτῶν ἀνδρας.

Ἐννοεῖται, ὅτι νὰ εὐρεθῇ ἄλλη δοκὸς δὲν ἴτο
δυνατὸν, διότι ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ καταστρώμα-
τος θὰ ἴσοδυνάμει πρὸς διαμελισμὸν τοῦ πλοίου.

Ἐν τῷ μεταξῷ ἡ λαίλαψ παρέσυρε πάλιν τὴν
Μαουτίναν. Ὁ φάρος ἐφάνητο ἤδη εἰς τὸν ὁ-
ρίζοντα ὡς ἀνοφερὴς καὶ ἀγχοστον ἄχθος. Οὐ-
δὲν τὸ ἀπογοητευτικώτερον τῆς θέσεως σκοπέλου.

Ἐν τῷ φάτῳ καὶ ἐν τῷ ἀγνώστῳ, ἐκεῖ
ὅπου τὸ ὁρατὸν συγγέται μετὰ τοῦ ὁρατοῦ, ἡ
διαγραφὴ ἀνιχνύεται κατατόμων, αἱ ὁποῖαι φαί-
νονται ἐκφράζουσαι ἀνατάτταν, διότι τοὺς διέ-
φυγεν ἡ λεία τὸν.

Τοιαύτην ὄντην παρουσίαν ὁ φάρος μετὰ τὴν
φυγὴν τῆς Μαουτίνας.

Ἐπὶ τέλους ὁ φάρος ὑποχωρὼν ὀλονεν καὶ
ὠχρῶν, ἐξηφανίσθη ἐντελὸς ὅπως τὸ πλοῖον.

Ἡ ἐξάκρυνσις ἐκείνη ὑπῆρξε καταθλιπτικὴ διὰ
τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ. Ἡ πυκνότης τῆς ομίχλης ἐ-
πετίθετο ὀλονεν τὸν ὁριστὸν φωτός καὶ αἱ ἀ-
κτινὲς τὸν ἀπελευκύνθησαν μέχρι τοῦ ἀδιοράτου
ἐν τῷ ὕψῳ ἀπείρῳ.

Ἡ φλόξ ἐπέλευσεν, ἐπά-
λυσεν, ἐβύθησθη, ἀπώλεσε μορφήν καὶ σχῆμα.
Θὰ ἐλεγέ τις, ὅτι ἐπληθύνῃ. Ὁ σκοπέλος κατέστη
ἄμορφον σχῆμα, πένθιμον, ἄχρουν. Τὸ φῶς γὰρ
τοῦ ἐξαδυνατίσσε. Θὰ ἐλεγέ τις, ὅτι συνέβαινε κα-
ταστροφικὴ φωτὸς εἰς τὰ βάθη τῆς νυκτός.

Ὁ κώδων, ὅστις ἐξεπρωσώπει τὴν ἀπειλήν,
εἶχε σιγήσῃ. Ὁ φάρος, ὅστις ἀντεπροσώπευεν
ἀλλήν ἀπειλήν, εἶχε ἐξαφανισθῇ.

Καὶ ὅμως ὅταν αἱ δυῶν αὐταὶ ἀπειλαὶ ἐξηλεί-
φθησαν, ἡ φρίκη κατέστη μεγαλειτέρα.

Ἐκ τῶν δυῶν ἀπειλῶν πλεὺν ἢ μία ἴτο φωνή,
ἢ ἄλλη ἴτο φῶς. Εἶχον τὴν τὸ ἀνθρώπινον.
Ἄνω αὐτὸν ὅμως ἀπέμεινε ἡ ἄβυσσος.

XIII

Ἀνανείως τῆς νυκτός

Ἡ σκοτία μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ φάρου εὐ-
ρεθῇ εἰς τὸ ἀπόλυτον σκότος.

Ἡ Μαουτίνια διαφυγούσα τοὺς σκοπέλους ἐ-
πὶ πάλιν τὰ κῆματα. Ἐπὶ δὲν εἰς τὴν μοῖραν
τῆς μία ἀναβολῇ, ἀναβολῇ ὅμως ἐν τῇ χάει. Ὁ
δοκιμὴν πρὸς τὸ ἐμπρὸς ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, σίω-
ρουμένη ὑπὸ τῶν κινήσεων ἡναγρᾶσσε ν' ἀκο-
λουθῇ ὅλας τὰς διακυμάνσεις τῆς ἡφῆς ἐπιφω-
νίας. Δὲν ἐκυμαίνετο πλεὺν κατὰ μῆκος, καὶ
τοῦτο ἴτο δεινὸν σήμα, καὶ δι' αὐτῆν, ὅπως
δὲ ὅλα τὰ πλοῖα. Τὰ ναυῖα σχεδὸν δὲν ἔχουν
κῆμα. Τὸ κῆμα εἶνε οἱ σπασμοὶ τῆς πᾶλης.

Εἰς τὰς θυελλὰς, καὶ ἰδίως τὰς χιονοθύελλας,
ἡ θάλασσα καὶ ἡ νύξ συγγένειαν καὶ συμμέγυν-
ται οὕτως, ὥστε ἀπὸ τὰ δυῶν στοιχεῖα ἀποτελεῖ-
ται μόνον μία ομίχλη. Εἰς τὸ κινεῖται αὐτὴν μί-
μα, ὑπὸ τὴν ἀνάγκην πνοῆς τοῦ ἀνέμου, ὀδυμένη
κατ' ὅλας τὰς διεκτινήσεις, χωρὶς κανὲν στήριγμα,
χωρὶς μίαν στιγμὴν διαλειμματος, κάτω ἀπὸ ἀο-
ρατον ὄργανον, ἐπὶ αὐτὸ μαῦρον βέλος τὸ
πλοῖον ἐξηκολούθει νὰ πλεῖ.

Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ καὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἀπὸ
τῶν σκοπέλων τοῦ Ἐρμυθοῦ Φάρου ἴτο διὰ
τοὺς ναυαγούς ἐν εἰδος σωτηρίας. Πρὸ πάντων
ὅμως ἴτο κατὰλήξις. Δὲν ἐξητρωκράυσαν διὰ

τὴν σωτηρίαν ἐκείνην, διότι εἰς τὴν θάλασσαν
δὲν κῆνιεν τις δις τοιαύτας ἀφροσύνας. Τὸ νὰ
ἀπευθύνῃ κανεὶς προκλήσεις, ἐκεῖ ὅπου δὲν δύνα-
ται ν' ἀπευθύνῃ ἀγχοστον, εἶνε πολὺ τοῖμαρ.

Ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τῶν σκοπέλων ἴτο ἡ ἐ-
πιτυχία τοῦ ἀδυνάτου. Καὶ ἡ ἐπιτυχία ἐκείνη τοὺς
ἀπελίδωκεν.

Ἐν τοῖσι, ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἱ ἐλπίδες τῶν
ἀποκαθίσταντο. Τοιαύτη εἶνε ἡ θαυματουργὴς
δύναμις τῆς ψυχῆς. Δὲν ὑπάρχει καταστροφή,
εἰς τὴν κρημασμένην στήριγ, τὴν ὁποῖαν νὰ μὴ
ἀναζοῇ ἡ ἀνατολὴ μίας ἐλπίδος.

Οἱ δυστυχεῖς ἐκείνοι δὲν ἐξήλθον παρὰ νὰ θεω-
ρήσωσιν, ὅτι ἐξοθήσαν. Καὶ ὅντως τοιοῦτο τὴν ἐ-
φῆλλιν ἀνδομήτω.

Αἰφνιδίως ὅμως εἰς τὰ σκότι ἀνέκυψε πρὸ
αὐτῶν μία μεγάλη σφοδρὴ μορφή ὑψηλῇ, με-
λανῇ, με γωνιώδεις ἄκρας τετραγώνους αὐγῶς
βαρυσφύδης.

Ἡ ναυτοὶ παρετήρησαν κατὰλήξις.

Πρὸς αὐτὴν, τὴν μορφήν τοὺς ἐφῆκεν ὁ ἀνε-
μοσφύβλος.

Καὶ ἠγγόνον τὴν ἴτο τὸ μέλαν ἐκεῖνο σμήνην.

Τὸ ὅποιον ἴτο ὁ βράχος Ὀρτάξ.

XIV

Ὀρτάξ

Ὁ σκόπελος ἠρχίσε πάλιν. Μετὰ τοὺς σκοπέ-
λους τοῦ Ἐρμυθοῦ Φάρου, ἴδον τώρα ὁ Ὀρτάξ.
Ἡ θύελλα δὲν εἶνε κατὰλήξις. Εἶνε ἀπλόστατα
πανίσχυρος καὶ βάνανος καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ ποι-
κίλῃ τὰς μορφὰς τῆς.

Ἡ σκοτία δὲν ἐξαντλεῖται, καὶ δὲν ἀπαντᾷ
στήνους παγίδας. Ὁ ἀνθρώπος φθάνει ταχέως
εἰς τὸ ἄκρον, διότι ὁ ἀνθρώπος δαπανᾷ, ἐν τῷ
ἀπείρῳ ὄχῳ.

Οἱ ναυαγοὶ ἐστράφησαν πρὸς τὸν ἀρχηγόν, τὴν
μόνην τὸν ἐλπίδα.

Ἐκεῖνος δὲν εἶρεν ἄλλο τί, ἢ νὰ ὑψώσῃ τοὺς
ὄμους. Ἐκδήλωσας καὶ αὐτὴ θλιβερὰς περιφρο-
νήσεως διὰ τὴν ἀδυναμίαν.

Ὁ βράχος Ὀρτάξ εἶνε εἰδος λιθοστρώτου
ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ὠκεανοῦ. Μονοκόματος, ὡς εἶνε,
ὑπεράνω βάσεως, τὴν ὁποῖαν κατέβαλαν τὰ κῆ-
ματα, ὑψοῦται ὀρθογώνια πῶδας ὑπὲρ τὴν θά-
λασσαν, εἰς τοὺς πόδας τοῦ δὲ συντρίβονται τὰ
κῆματα καὶ τὰ πλοῖα. Ἀνιχνύεται κῆρος, βυθίζον
τὰς γωνιώδεις πλευρὰς τοῦ εἰς τὰς ἀπειραγί-
μους ἄλλοσφιν πτυχὰς τῆς θαλάσσης.

Τὴν νύκτα ὁ βράχος οὗτος φαίνεται ὡς πλεῖ-
στον ὕψιν στέλεχος τεθειμένον ἐπάνω εἰς τὰς
πτυχὰς μεγάλων μακρῶν ὀφθαλμῶν. Ἐν κίρῳ
θυελλῆς τὸ στέλεχος αὐτοῦ τρισταται, ἄγρια τὰ
κατὰλήξις τοῦ πελέκους, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ κε-
ραυνός.

Ἡ Μαουτίνια, ἡ ὁποία δὲν ἴτο ἡ ναυά-
γις ἐπὶ πλεῖστον, διηρῶνθη πρὸς τὸν βράχον τοῦ
ὡς θὰ διηρῶνθη καὶ πρὸς τὸν ἄλλον.

Καὶ οἱ ἀνθρώποι ἐπὶ πλεῖστον, οἱ ὁποῖοι πρὸς στή-
ρην ἐνόμισαν, ὅτι ἐξοθήσαν, κατέληφθησαν καὶ
πάλιν ὑπὸ ἀγνοίας. Τὸ ναυάγιον, τὸ ὁποῖον εἶ-
χον ἀφήσῃ ὁποῖον τῶν, ὁποῖον πάλιν ἴτο ἐν-
πρὸς τῶν. Ὁ σκοπέλος ἀνεγεννᾷ ἀπὸ τὰ βάθη
τῆς θαλάσσης. Τίποτε λοιπὸν δὲν εἶχε κατε-
δόση!

Οἱ σκόπελοι τοῦ Ἐρμυθοῦ Φάρου εἶνε πολυ-
σφιδεῖς, ὡς ν' ἀποτελούνται ἀπὸ πολυάριθμα δια-
μερίσματα. Ὁ Ὀρτάξ εἶνε τέλειος ὁλοπλήρης. Τὸ
ναυάγιον εἰς τοὺς πλάτους βράχους εἶνε διαμε-
λισμὸς, τὸ ναυάγιον εἰς τὸ πρῶτον φθάνει εἰς
τελείαν καταστροφὴν.

Ἐν τοῖσις ὑπῆρχε καὶ μία ἐλπίς εἰς τὴν πε-
ρίστασιν ταύτην.

Εἰς τὰς ἐπὶ πλεῖστον ἐπιφανείας, τὸν ὁποῖον μί-
α εἶνε καὶ ὁ βράχος Ὀρτάξ, τὰ κῆμα δὲν λαμβάνει
διακυμάνσεις καὶ δὲν σφαιρίζεται. Ἀπλοῦστα
ἐφορμὴ καὶ ἀπερχεται, ἐν εἰδος πλεμνύσεως καὶ
ἀμπαλίδος.

Ἐπομένως εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας τὸ κῆ-
μα τίθεται ὡς ἑξῆς: Ἐν τῷ κῆμα ἐξοθήσῃ τὸ πλοῖον
μέχρι τοῦ βράχου, τότε τοῦτο συντρίβεται εἰς
μυρία τεμάχια. Ἐάν ὅμως τὸ κῆμα μετα-
στρεφῇ πρὶν ἢ ἐγγίσῃ τὸν βράχον, σφαιροφθεῖ
καὶ τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον σώζεται.

Τρομερὰ ὅμως ἡ ἀγνοία τοῦ διημήματος τοῦτοῦ.
Οἱ ναυαγοὶ διεκρίνον ἤδη ἐν τῷ σκότι τὸν με-
γὰρ μακρὸν ὄγκον ἐξοθιμένον πρὸς αὐτοὺς. Ἐπὶ
ποῦ θὰ τοὺς εἶδον. Ἐάν τὸ κῆμα ἐφθάνει εἰς
τὸ κῆλος, θὰ ἐγίνοντο μυρία τεμάχια. Ἐάν διη-
κετο ὅμως κάτω τοῦ πλοίου...

Καὶ τὸ κῆμα διηλθε κάτω τοῦ πλοίου.<

χρον άωτον της καταθλίψεως. Έκείνο, τόν όποιον δεσμεύει τόν άνθρωπον, αυτό άκριβώς ελευθερώνει τούς ήθδς και άπολύει τή πηγή.

Πρός ούδέν όμοιάζει τούτο και όμως είνε τόν πάν. Έξαρτάται τις από τόν άέρα, τόν όποιον εκράτει με τόν στόμα του, και από τόν ύδωρ, τόν όποιον χωρεί ή παλάμη του.

Ο κόσμος της άμμου είνε τήν έξημον, τόν άτομον τού άφρού είνε τόν ΰκεανόν, είνε εκδηλώσεις λιγνιτώδεις. Η παντοδυναμία δέν λαμβάνει τόν κόπον νά κινήη τή άτομή της, και μεταβάλλει τήν άδυναμιάν είνε ισχύν και πληροί διά τού άυτου της τόν μηδέν, και διά τού άπειρώς μικρού κατεργάζεται τόν άπειρώς μέγα, τόν όποιον συντρίβει. Διά σταγόνων κατατίνει ο ΰκεανός.

Ο άνθρωπος αισθάνεται παντού παίγνιον. Παίγνιον. Τρομερά λέξεις.

Η Ματουτίνα ήτο όλίγον άνωτέρω τού Όρινν είνε θέσιν εύνοικήν δηλαδή, έφ'ερετο όμως προς βορράν είνε θέσιν δυσμενεστάτην. Ο βορειοδυτικός, ό όποιος έπινεν ήδη μετά μανίας, έξώθει τόν πλοϊόν προς βορράν τού Όρινν, εκεί όπου παρατηρείται εν τών επιφοβητέρων ρευμάτων τού ΰκεανού τόν καλούμενον «Πύθκος» τόν όποιον άρπάζει τή πλοία και κατακυλίον αυτά από κύματος είνε κύμα τή ρίπτει έντός ενός βράχου διά νά συντρίβη τόν σκάφος ένός.

Έάν ή Ματουτίνα είνε επ' αυτής πλοηγόν ένόπιον, θά τήν ειδοποιεί ούτος περί τού κινδύνου. Ηδ ή όμως τόν πλοηγόν άντικατέστησεν τόν ένστικτον, διότι είνε τās εκτάκτους περιστάσεις ύπάρχει και διπλή όρασις. Διά τούτο και οι ήμέτεροι ναυαγοί, χωρίς νά γνωρίζουν τόν κίνδυνον, τόν έπλησίαζον όμως άμέσως.

Πώς ν' άποφύγουν τόν σκόπελον εκείνων;

Ούδέν μέσον ύπήρχεν.

Ός είδον πρό όλίγον τούς βράχους τού Έουθοού Φάρου, και έπειτα τόν Όρτάχ, άπειλητικός όρθώμενον πρό αυτών, ούτω και τώρα ύφ'όπου αϊωνίδιος άπέναντί των ό βράχος τού Όρινν.

Είς τόν πέλαγος εκείνο οι γίγαντες διεδέχοντο άλλήλους, ως μία σειρά τρομερών μονομαχιών.

Η Χαρυβδία και ή Σκύλλα, είνε τήν αρχαιοτητα είνε δύο. Οι βράχοι τού Έρυθρού Φανού, και ό Όρτάχ, και τόν Όρινν, είνε τρία.

Εν τώ μεταξύ τή κύματα τούς έξώθουν ματωδώς προς τήν ξηράν. Η έλάττωσις της άποστάσεως γίνεται μετά καταληκτικής ταχύτητος. Ηδ ήγγίζον πλέον τήν γραμμήν της παραλίας. Είς τήν πρώτην πτυχήν θά συντρίβοντο. Έν κύμα άκόμη και τόν πάν έτελειώνει.

Αίφνης ή σκούνα άπεκρούσθη προς τή άπίσω, ως νά τήν διηθήνεν πνιγή ένός τιτάνος. Τό κύμα έκλινεν υπό τόν σκάφος και τόν άνετίναξε μακράν.

Η Ματουτίνα υπό τήν ώθησιν τού τινάγματος εκείνου, άπεκρούσθη τόν Όρινν.

Και εύρέθη πάλιν είνε τόν πέλαγος.

Πόθεν ήγχετο ή άνέλπιστος εκείνη ώθησις;

Από τόν άνεμον.

Η πνοή της λαίλαπος έξετοπισθή.

Από τόν κύμα έκαίει με τούς ναυαγούς, ήδη ήγχετο ή σειρά τού άνέμου. Από τούς βράχους τού Έρυθρού Φανού, έσώθησαν μόνοι των, πρό τού Όρτάχ τούς έσπασε τόν κύμα, είνε τόν δ' Όρινν ένίγηρσεν ό άνεμος. Τήν στιγμήν, καθ' ήν ή κατατροπή των ήτο πλέον γενομένης σχεδόν, ό άνεμος μετετοπισθή όλίγον και τούς άνήγαγε.

Από βορειοανατολικού ό άνεμος έγένετο νοτιοανατολικός.

Ρεύμα είνε άνεμος επί τού ύδατος. Άνεμος είνε ρεύμα εν τή άτμοσφαιρά. Αί δύο εκείνα δυναμεις συνελλάχθησαν και ό άνεμος είνε τήν ιδιοτροπία ν' άρπάξη τήν λείαν του από τόν ρεύμα.

Αί ιδιοτροπία τού ΰκεανού είνε άσφαείς και ίσως άβυσσος. Όταν εύρεθή τις είνε τήν διάθεσιν των δέν δύναται ούτε νά έλλισή, άλλ' ούτε και ν' άπειλισθή. Οτι κινώνουν, τόν καταστρέφουν και άνάσσει. Ο ΰκεανός διασκεδάσει. Όλοι αι άποχρώσεις της θηριώδους άγριότητος ύπάρχουσιν είνε τήν εύρειαν εκείνην θάλασσαν. Είνε διασχίσεις σαρκών διά τών δυνών γρυπός, έναλασσόμενοι προς θωπείας διά τού βελονιδίου ποδός γαλήης. Ένίοτε ή θάλασσα κατεργάζεται βρονταώς τόν ναύαγον, άλλοτε όμως τόν έπεξεργάζεται μετά τέχνης. Θά έλεγέ τις, ότι φθάνει μέγιστον τού νά τόν θωπεύση.

Ένίοτε αι διακοπαι τού μαρτυρίου σημαίνουν προσεχή άπελευθέρωσιν. Αί περιστάσεις όμως αυτά είνε σπάνια. Όπως δήποτε οι άγωνιόντες πιστεύουσιν εύκόλως είνε τήν σωτηρίαν των, είνε τήν ελαχίστην δέ έλάττωσιν της όμης της θνέλλης βεβαιώνονται, ότι είνε εκτός κινδύνου, και άφ'ού έννοιασαν πρό όλίγον, ότι έτάφησαν ήδη, ταχώς πιστεύουν είνε τήν άνάστασιν των, και άποδέχονται πνευματώδως, ότι δέν τούς άνίγει άκόμη, ύποθέτοντες, ότι έξηγήθη πλέον ή δυσμενεία της τύχης και ότι έσώθησαν. Δέν πρέπει όμως νά σπεύδω ό άνθρωπος τόνον, νά διδω απόδειξιν έξοφλητικήν είνε τόν άγνωστον.

Ο άνεμος τώρα ήρχισεν δι' άνεμοστροβίλον, και ή Ματουτίνα εύρέθη αϊωνίδιος προς τήν άσπίν, ως νεκροί σύρονται από τήν κομήν. Ο άνεμος

έφ'ερετο βαναύσως προς εκείνους, ούς έσωσεν. Έννοία νά τούς ύπερήτησιν μετά μανίας, νά τούς βοηθήσιν άνευ ούκτου.

Τό πλοϊόν υπό τήν άπελευθερωτικήν εκείνην βίαν, έξηρθώθη καθ' ολοκληρίαν.

Χονδροί και όρηματικοί κόκκοι χαλάξης κατέκλυσον τόν καταστρωμά του.

Είς πάσαν δέ άναρχίαν τού κύματος οι κόκκοι ούτοι εκκυλίοντο ως σφαίραι.

Ηδ ή τόν πλοϊόν μεταξύ δύο ύδάτων εύρισκόμενον, έκανε πλέον τήν αρχικήν του μορφήν υπό τήν διάλυσιν τού άφρού και τή άτοπήματα των κυμάτων.

Οι ναυαγοί έσκέπτοντο πλέον καθείς έαυτόν, και προσελάθει νά κρατηθή, ως ήδύνατο. Και όμως κατά πάσαν έφοδον τού κύματος οι ναυαγοί

χοί έξεπλήττοντο έπανευρισκόμενοι όλοι επί τού πλοϊόν. Οι πλείστοι όμως είχαν φρεσιν καταξοχισμένα τή πρόσωπον εκ των άνταντισσομένων τεμαχίων εύλων.

Εύτυχώς ή άπελπίσια έχει ισχυράς τās παλάμας. Χείρ παιδίων φοβούμενου έχει τήν δύναμιν γίγαντος. Δάκτυλος γυναικός γίνεται χαλκήβητος διά της άγωνίας. Νεανίς καταληφθείσα υπό φόβου θά ήδύνατο νά διασχίση διά τών ποδών της δύνυχον σιδήρον.

Και οι ναυαγοί μας λοιπόν εκρατούοντο, ήράζοντο, προσημόζοντο. όσον τόν δυνατόν καλλίτερον. Τά κύματα όμως δέν ήτο δυνατόν ν' άπανδήσωσιν εύκόλως.

Αίφνης εύρέθησαν όλίγον άναπαυμένοι. (Άκολουθεί)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
29 ΙΟΥΝΙΟΥ
26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
& 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

4 ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

ΕΤΟΣ 1908			
4 Μεγάλη κέρδη	100,000	δραχ.	400,000
4 Κέρδη	25,000	δραχ.	100,000
4 Κέρδη	10,000	δραχ.	40,000
12 Κέρδη	5,000	δραχ.	60,000
20 Κέρδη	1,000	δραχ.	20,000
1644 Κέρδη	100	δραχ.	164,400
2312 Κέρδη	50	δραχ.	115,600
4000 εν όλω Κέρδη άξίας δραχμών.....			900,000

Μέχρι της πρώτης κληρώσεως (2/27 Απριλίου 1908) θά εκδοθώσι μόνον 300,000 τετραδράχμων γραμμάτιον, όπ' άριθ. 1-300,000. Μόνον οι άριθμοί ούτοι θα τεθώσιν έντός της κληρώσεως, κατά τήν κλήρωσιν ταύτην. Κατόπιν, θά εκδοθώσι μονοδράχμια γραμμάτια, ισχύοντα διά μίαν εκ των τριών τελευταίων κληρώσεων, όπ' άριθ. 300,000 άχρις 1,000,000, θά προστεθώσι δέ έντός της κληρώσεως και οι αντίστοιχοι άριθμοί.

Γραμμάτια πωλούνται: Είς τήν δημόσια ταμεία και λοιπάς δημοσίας αρχάς, είνε τās Τραπεζάς, είνε τούς σταθμάρχας και στασιάρχας των σιδηροδρόμων, τούς διανομείς των μονοπωλίων και τās πρακτορείας των έφημερίδων προς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ έκαστον, ισχύον διά τās τέσσαρας κληρώσεις και προς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ έκαστον γραμμάτιον, ισχύον διά μίαν εκ των τριών τελευταίων κληρώσεων.

Διά πάσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματίων άπευθυνέσθαι είνε τόν Γραφεϊόν τού Έθν. Στόλου και τών Αρχαιοτήτων, Έπουργ. Οικονομικών είνε Αθήνας. Ο Διευθύνων Τμηματάρχης: Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΑΛΕΞΑΝ. Γ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΥ
Τίσις πρωτεύων της Συμφιλολογικής κλινικής του Έθνικού Πανεπιστημίου
Λέζεται άσθεντας εξ άρροδιων και ούροποιο-γεννητικών όργάνων εν τώ Γραφείω του
δδς Αθηνάς 25 και Θέμιδος 10

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 %

Καταθέσεις χρημάτων έντόκως. Είς πρώτην ζήτησιν και επί προθεσμία.

ΜΕΤΑ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΤΕΙΛΥΒΑ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΙΣΙΝΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
Πλούτος φασματών Άγγλικών και Γαλλικών τελευταίας εποχής.
120-ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ-120

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ! ΠΩΣ ΕΣΩΣΑ ΜΙΑΝ... ΠΑΙΔΙΣΚΗΝ!

Μίαν φοράν έγινα ήρωας. Με κινούνον της ζωής μου έρρίφην είνε ένα όρημικό χείμαρρο, έπάλασα με τόν φοβερόν στοιχείον, ήνδραγάθησα, και επί τέλους έσώθηκα.

Δέν γνωρίζετε βέβαια τήν ιστορίαν αυτήν, και θά σάς τήν διηγήσω, αλλά με τήν συμφωνία νά κρατήσετε τόν ένθουσιασμό σας διά τήν αυθοιυία μου, έως ότου φθάσετε στο τέλος τού ήρωϊκού τούτου έπεισοδίου.

Δέν θυμάμαι καλά ποιά ήμερα, ποιός μίνας ήτο τότε.

Θυμάμαι μόνον πώς δέν ήτο Πρωταπριλιά, πώς τήν ήμεραν εκείνην έθρεχε πολύ, ότι ήτο ή δευτέ α βροχή μετά τόν καλοκαίρι και ήμουν κλεισμένος μέσ' τόν δημοσιογραφικό γραφείον που είργαζόμην, διότι ακόμη τότε δέν είχα άγοράση όμπρέλλα... έπειδή μιά φορά έως τήν ήμερα αυτή είχα βροχή και έχω και έγω... τή συνήθεια, όπως πολλοί άλλοι, νά άγοράζω όμπρέλλα, άφού βροχά δύο-τρεις φορές!

Έξω όμως ή βροχή έπιπτε ραγδαία—και όπως θά έγραφα είνε τήν έφημερίδα—«αί όδοί της πόλεως είχαν μεταβληθί είνε όρημτικούς χείμαρρους συμπαρασύροντας πάν τόν προστυχόν».

Ο ήρωϊσμός, τόν όποιον πρόκειται νά διηγήσω είνε, ότι έσώσα μίαν παιδίσκην! Άλλά πώς ν' άρχίσω μόνον μου τήν περιγραφήν τούτου κατορθώματος;

Ασφαλώς θά με παρεξηγήσετε, ότι διηγομαι υπερβολικά πράγματα, από τή όποία πρόκειται νά έξαρθή ή αυθοιυία μου.

Λοιπόν όχι.

Άντι νά προχωρήσω έγώ, θά έπαναλάβω τί έγραψαν τήν ήμερα εκείνη τή άπογευματινά υπερβολικά πράγματα, από τή όποία πρόκειται νά έξαρθή ή αυθοιυία μου.

Διαβάστε.

«Όπου ένας δημοσιογράφος σάζει μίαν παιδίσκην».

Είς τήν συνοικίαν των Πευκακιών παρ' όλίγον νά θρηνησώμεν τόν πνιγμόν μιάς άτυχούς παιδίσκης όνόματι Άντωνίτσας Πιρλά, ής παρυσυρθείσα υπό όρημτικού χείμαρρου έκινούνευσεν νά πνιγή. Εύτυχώς όμως ό συνάδελφος κ. (τό όνομα τού γράφαντος) έρρίφθη είνε τόν χείμαρρον και με πραγματικόν κίνδυνον της ζωής του έσώσεν αυτήν».

Αυτά έγραφε μία από τās άπογευματινάς έφημερίδες τήν ήμερα εκείνη. Μία άλλη έγραφε περισσότερα, μάλιστα δέ, ότι έχασα και... τήν όμπρέλλα μου.

Άλλά!

Έγώ θυμάμαι καλά, ότι τήν ήμερα έκείνη έφυγα από τόν Γραφεϊόν μου, άφού έπαυσε ή βροχή... μέχρι τελευταίας σταγόνος, ότι έπληα κατ' έυσθειαν είνε τόν σπύτι μου όπου έκοιμήθηκα έως τόν βράδυ. Και τέλος, όταν έγύγικα έξω, ότι μερικοί γνώμοί μου με συνέχαιραν, χωρίς νά καταλαβάνω τόν γιατί.

Αργότερα όμως ένόησα. Έδάδα έφημερίδα και είδα πώς... έσώσα τήν παιδίσκην και θυμήθηκα, ότι πρό όλίγων ήμερών κάποιος συνάδελφος μου είχε πει, ότι θά μου κάνη μίαν έκπληξη.

Αυτός όμως μου χρωστούσε κάτι λεπτά και υπέθεσα, ότι θά μου τή έδινε.

Πού νά φαντασθώ, ότι θά με έκανε δωτήρα με λίγες πενήνές, άναγράφων τήν σχετικήν ειδήσιν.

Δέν πρέπει όμως νά παραλείψω, ότι διά

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ο ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΘΙΑΣΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

(Έξωθι της κατοικίας του, έτοιμαζόμενος διά τήν καλλιτεχνικήν του έκστρατείαν).
(Φωτογρ. κ. Ρ. Αλεξίου)

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Η ΧΑΡΑ!

Και ποίος δέν έγνώρισε τήν εύμορση Θεά πού πάντοτε γελά! Είνε όραία ή χαρά! Γλυκερά, έλευστική! Όλόγρη στόν θρόνον της οι θναυμάται της εν βλέμμα της ζητούν! Είη ή χαρά πόν βασίς μέσα σ' αυτόν τόν βίον! Είνε τόν μόνον χάρισμα πού έδωσ' ό Θεός μέσα σέ τόσα βάσανα—σε τόση δυστυχία!...

Μά... όμως σάν γυναικα! και αυτή έχει έλάττωμα, έχει ένοίσον! και άκριβά τόν βλέμμα της θέλει νά τόν πληρώσιν!... Σού κεϊνός, πεπαισμένον άνοίγει, και με τόν χροπτόν βλέμμα της σου δίδει άγέλησαν, άπόλασιν ψυχής! σε κλίνει νά ξεγιάσεις όλα τού κόσμου τ' άσινά και σε πέλγει αύθιρα σε κίνη νά πετάξεις, μετά εύδαιμονίας!...

Άλλά έδώ σε στεναίει, ζητεί νά τήν πληρώσιν! Κι' αυτή άκόμη πληρομένη στόν κόρπον αυτόν γυρεύει. Τι νά της δώσουν πού τίποτε τήν γάρν της δέν φθάνει; Θυμώνει! Με μιά τήν όφν της πλάθει!... Κι' από τόν ύψος πού σε έρεσε, με τόση καταρροή, σε ρίπτει μέσα σέ βράχρον μαύρον και θλίβεσιν!... Ποίος τ' άγία έπηρε τήν γάρν και πίσω απ' εκείνην τήν θλίβιν δέν άντιστα; Άγ! σ' όσες Σωκράτη δίκαιον είχες λέγων: «Όποιος γάρν λαμβάνει σχεδόν καί άναγκάζεται τήν θλίβιν ν' άπολάττη, γιατί' είνε και τ' άδύ μάλ' σ' μιά κορφή δαμένα!... Σάν δύο πόλοι συνάφουν ήλεκτρικών ποτισμών με άντίθετον ήλεκταισμόν!... Τ' ένα προς τ' άλλο έλκεται με δύναμιν μεγάλη και διαρκών ένώνονται! και οι σπινθήρες των άπείσθ όράματα δέν γίνονται, πόσα άπογοστεύεις!... Έν τούτοις ποίος τήν γάρν θά παύσθ νά ζητή; Ό! είνε άσθεν τόν Θεόν λαμπρότερον από όλα!!

ΡΟΖΑ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

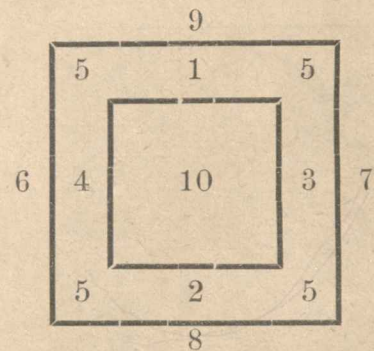
Κατά τήν παράστασιν έργου τινός τού Βολταίρου φέροντος τόν παρόντος τίτλον «Ο Όρμάνος της Κίνας». Ο Μοντενιόσκι παρυσυρθείσα μεταξ' των θεατών άπεκοιμήθη βαθύς. Τούτο ίδών ο Βολταίρος πλήρης όργης, τόν έπαι τον άλλον τού κάτω κεφαλής κομμάτιον:—Νομίζει ότι είνε είνε τήν Βουλγία!

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 150Υ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η όρθη λύσις είνε αὕτη :

Ἐπίσης ὀρθή είνε ἡ λύσις ἂν ἀντί τοῦ δ ἐπαναληφθῇ τετρακίς τὸ 9 ἢ ἄλλος ἀριθμὸς οἰοδύηται, διότι τὸ πρόβλημα τοῦτο, ἄβεται, κατὰ 7 τρόπους :

Ὅρθη λύσιν ἔστειλαν οἱ ἑξῆς :

Πειραιῶς.—Α. Πάν., Χρ. Γ. Σπανόπουλος, Στ. Σ. Ψαροδάκης, «δ' Ἀνδρῶς», Κ. Χ. Μπουν... «Πολικός ἀστήρ», Ἀντ. Λιούλης, «δ' Ἰωάννης», Γ. Γεωργιάδης, Ν. Δ. Κατρίτης, Τάκ-Πάξ, Σ. Σκαλοῦντας, Κατρίνα Χ. Κυρίδου, Σούλα Γ. Ζωγράφου, Κίμων Ν. Αεούσης, Δ. Ν. Φουρ..., Ἰωάν. Ματάκης, Ἀθαν. Γκέλος, «Γάκυνθος Κέας», Πάνος Στυπιδάκης, Θωμ. Κ. Καραθανάση, Α. Ολ. Γ. Ἀρμάτας, Π. Παπαζωΐτης, Φουλ. Γ. Αεούσης, Ἰωάν. Τζιρέξ, Σ. Σ. Στεφανίδης, Γεωργία Α. Βούρδουλη, Δημ. Γ. Γεωργαντίδης, Νικήμ. Μόλλος, Νικ. Σ. Βιλαμής, Νικ. Α. Χρυσόγ. Παναγ. Κουτσουλέτης, Ἰω. Γ. Μαντζουράκης, Δημ. Β. Θεοδωρόπουλος, «Ἀστυπάλαια», Κωνστ. Α. Παπαδόπουλος, Ἰωάν. Θεοφάνης, Εὐάγ. Β. Λότος, Ἰωάν. Παρράκης, Γεωργ. Γ. Μάτση, Κων. Κυριαζόπουλος, Ἀσπ. Παπαγιάννη, Γ. Κ. Τριφύλλης, Βλ. Γ. Γαρέζο, Νικ. Δ. Κριστόπουλος, «Χρυσάνθεμος», Κων. Γ. Πηλίοπουλος, Εὐάγ. Γκωνάς, «Κίρμα τοῦ Βοσπόρου», Ν. Π. Πτωχολύτης, Ἀθαν. Π. Γεωργιάδης, «Τὸ Χρυσάλευρο», Κωνστ. Καταξά, Ἀλέκος Γιακουμάκης, Δημήτρης Κ. Βούρδουλη, Κωνσταντ. Σταυρόπουλος, Γ. Ἀνδρέου, Περ. Κ. Βογιάτζης, Σπ. Παπαδόπουλος, Στ. Γ. Καπερνάκης, Ἀνδρέας, Βασ. Π. Πτωχολύτης, Ἀνδρ. Λαζαρίδης, Α. Παναγιωτόπουλος, Γεωργ. Α. Πάστρας, Γ. Σ. Θεοδωρόπουλος, Εὐ. Χατζηγεωργίου, Γεωργ. Μ. Κινδύνης, Ἀποστ. Ἀναγνωστοπούλου, Γρηγ. Ἡρ. Πέρβελος, Μ. Τρόβας, Κωνστ. Λιάκος, Α. Γ. Καραγιάννης, «Μὴ μὴ ἀπύου», Γ. Ἀννομήτης, Κωνστ. Τζάβας, Νικ. Β. Βανδρόπουλος, Δημ. Γ. Σμυρνάκης, Παλαῖος, Χ. Θ. Σαμικάκης, «Εἰς ἀνὴν ὀνύματος», Α. Γ. Βουλγαρίης.

Σέρων.—«Δευκαλιών», Νικ. Γ. Χέλμης, Ἰωάν. Δ. Κροσά, Δημ. Κ. Χρυσόφης, «Γιάνης», Ἀλέξ. Α. Μπαμπουλάκης, Δημ. Π. Φουστάνος, Δημ. Α. Σιχαράτος, Ἀντ. Γκύνος, «Συγῆ», Σαρῶτης, Μ. Π. Καραματίδης, Ἀποστ. Κ. Πάστρας, Ἀντ. Τζιριμπίδης, Β. Σιγάλας, Γ. Κρινγκάς, Ἀντ. Ν. Ασλαγιάμης, Μ. Γ. Βεντέρη, Γεωργ. Κόννης, Ἀνδρ. Ν. Σιγάλας, Ὀλγα Νεγρεπόντης, Ἐλένη Κ. Παπακού, Γ. Μήραξ, Γεωργ. Δ. Μπουμπουζή, Γ. Ν. Μαρκής, Ἀντ. Χ. Τζιριμπίδης, Γ. Χέλμης, Β. Θ. Μπουζαλάς, Εὐάγ. Μ. Γιαννίρης, Δέσποινα Β. Δημητριάδου, Κ. Α. Παπαδόπουλος, Γ. Ροδόπουλος, Γ. Γιαμπαλάκης, «Μοῦσα», Δ. Φ. Σπανδωνής, Μάρ. Χρυσόπουλος, Ἀλέξανδρ. Καλογεράς, Δημ. Μιζήλης, Ἀνδρ. Μαλασπίνης, Αθάλις, «δ' Φάρος τῆς Ἀνδρού», Ἰωάν. Τσενέ, Κωνστ. Π. Βοκοτόπουλος, Δημ. Π. Μεγαλίδης, Νέστορ Ρήγος, Εὐάγ. Γ. Κολοκοτρώνη, Γ. Η. Σωτηρίου, Γ. Α. Καμπράνης, Τ. Σγαρόπουλος.

Κερκίρας.—Γ. Γ. Α. Γ. Ρίγκης, Α. Κυπριώτης, Κολύμβος Γ. Π. Ἀναστασία, Α. Ἀναστασία, Γ. Α. Μιλλίος, Κ. Παπακασιδένης, Β. Π. Καλίνικος, Ε. Ζ. Αεούλης, Σ. Ε. Ἀναγνωστοπούλου, Γ. Α. Αιγυαλίδης, Χ. Κ. Τέντορος, Γ. Κιλοδής, Μάκης Γ. Βρανδενούργου, Α. Πολίτης, Θ. Πολίτης, Η. Α. Κάρτερ, «Αερόλιθος», Σ. Γ. Μπρατίνης, Κ. Γ. Σαραντινός, Σ. Κόνταρης, Π. Δελιάς, Ν. Σ. Βλάχος, Σ. Σ. Ἀναγνωστοπούλου, Σ. Α. Μαρτίνας, Γρ. Μαυροπούλου, Εὐστ. Γουλιέρ, Ν. Μπελλής, Ν. Κόλλας, Δ. Ε. Καραντζόπουλος, Γ. Σ. Γροπέντης, Χρ. Σ. Δρέλλιας.

Χαλκίδας.—Π. Α. Φοντάνας, Δημ. Κ. Τριανταφύλλου, Γ. Α. Παλαιολόγος, Κωνστ. Ν. Τ. Κατσαβέλης, Κ. Μπακούλας, Ν. Γ. Κρέλλας, Ἀντ. Βλαχωνίδης, Ν. Γ. Βλασσόπουλος, Ἀλέξ. Γ. Κακαβιάς, Κωνσταντίνος Νικολάου, Σωτ. Δ. Κυριαζής, Α. Γιαλαμάκης.

Σπάρτης.—Π. Κυριακόπουλος, Δις Ἐλένη Ἀρμάτας, Ἀθηνά Ματσογιαννοπούλου, «Ἀνθός τῆς Εὐαίσθησας», Π. Ε. Μαλτασιώτης, Δ. Τσάρος, Γ. Μαγουλάς, Κυριακ. Σαπαλάκης.

Μεσολογγίου.—Μ. Καλοῦδης, Δ. Α. Παπουτόπουλος, Ι. Ν. Κάλαν, Β. Γρ. Βλυσμάς.

Κυριακισίας.—Φ. Ν. Διακουμόπουλος, Μ. Παντελής, «Ὀρφῆς», Γ. Π. Ψηλογάλλης, Γ. Κ. Λαμπρόπουλος, Γ. Α. Ζήρας.

Ἀθηνῶν.—Κ. Κουτσουμπόπουλος, Χ. Βαρέζος, Α. Σαμαρτζής, Νικ. Σοφός, Κων. Α. Ἀγγελάκης, Εἰρήνη Τσαγγή, Σπ. Κανέλλος, Νικ. Μαρούσης, Ἀντ. Δ. Χατζηλαζάρου, Σωκρ. Πανουτσόπουλος, Μαρκοῦλης, Ἀνδρ. Γ. Τριανταφύλλου, Ἀσων. Δαδούπουλος, «τὸ Γερωντοκαλλιγράφον», Παν. Θ. Παπαϊωάννου, Δημ. Γ. Παπαθανασίου, Ἀννέτα Καρόλη, Θρασ. Παπαθανασίου, Ἀρ. Μακρίδης, Γεωργ. Μαυρίδης, Ἰωάν. Νικ. Εὐθυμίου, Σωκρ. Τούμπας, Δημ. Σωτηρόπουλος, Δ. Β. Βασιλόπουλος, «Ἀνθός τῆς Μακεδονίας», Μαρίκα Γεωργιάδου, Νικ. Μπίστης, Νικ. Σάκρης, «Μαρκία Πορταλίου», Ἰωάν. Καπαταντρατάκης, «Ἀργοναυτής», Κων. Βασιλάκος, Ἀλέκος Κωστόπουλος, Λάμπρος Παπουτόπουλος, Ἀγ. Γ. Λόγγος, Κωνστ. Ρώτας, Σπ. Δημόπουλος, Κωνστ. Μητροπολίτης, Ἀριστ. Παπίας, Βασ. Ζαχαριάδης, Μαρία Χαράλαμπος, Ἰωάν. Ζαρεφόπουλος, Ἀρτεμῆς Φιλίππου, Βασιλική Παπακωνσταντίνου, «τὸ Αὐτοκίνητον, Θεόδωρος Τσομπανής», Γ. Νικολέσης, Εὐάγ. Μαθιόπουλος, Σπ. Κ. Τραυλός, «Φοιτητής», Ἀχάϊδης, Δ. Ἰωσφορίδης, Ἀρ. Ζησίου, Ἀντ. Μπούλας, Μιχ. Χρ. Αἰλιανός, «Πιτυκός», Γεωργ. Μαρτάν, Ἰωάν. Καραμάνος, δ' Ἐρμολόγης, Θ. Φιλίππου, Ἀθ. Κατσίμπας, Christ, Νικ. Σακελλαρίου, Σαβ. Χριστῆς, Π. Γ. Σπ., Σπ. Λα-Φαλός, Θ. Στεφανῆ, Ἀρ. Γ. Οικονόμου, Μ. Κωστόπουλος, Κ. Α. Κωνσταντινίδης, «Κορυδαλλός Ἀγ. Ζήνης», Εμ. Τ. Κομνηνός, Ἰωάν. Πέτσης, Γ. Β. Ρόζης, Ν. Δ. Μυροπούλου, Κνοί, Ράγκης, Γεωργ. Περωνάκης, Δημ. Π. Πιπέρης, «Ἀντίνοος» Μαρτ. Γ. Σαλῆς, Νικ. Πανατοσάκης, Ἀντ. Σαλαῆς, Κωνστ. Νεοπολίτης, Πρ. Χρυσόφης, Ἰωάν. Μ. Σκ., «Φοβικός», Μάκης Στυπιδής, Η. Παπαγιάννη, Γεωργ. Αισακούρης, «Ἀντιγόνη», Ἀκτὴ τοῦ Φαλίου, Παρλάζων Κύμα, Χαρίδ. Ἀποστολίδης, Νικ. Κιουσόπουλος, Ἰω. Ἰωάννου, Μίνας Γερακίτης, Σ. Καρατζής, Ἀλέξ. Φάρος, Ε. Π. Κλητύρας, Ἰωάν. Γ. Βαριετοῦτης, Περικλῆς καὶ Σπύρος Πατράκος, Περ. Καλλημάνης, Εὐάγγελος Δημάς, Νικ. Σωτηρόπουλος, Ρενέ, «Τὸ Κίλιν», «Μέλιον Δόκιμος», Τσιν-Ταί, Σαίρος, «Ἰππότης Νεαπόλεως», Π. Διλιανός, Δημήτρης Μαλασπίνης, Γεωργ. Σάκρης, Ἰωάν. Πουλάκης, Μαρ. Γ. Πουλοπούλου, Γεωργ. Γ. Καυκαλάκης, Δημ. Καράκης, Κων. Βεντούρης, Κων. Στυλίου, Κ. Α. Παπαζοπούλου, Εὐ. Ροδόλη Κ. Σπάρταλη, Γεωργ. δ' Ἀμακίρετος, Ἀντ. Βασιλόπουλος, Ἀλέξ. Χιττάς, Χρήστος Καραμπέρης, «Ἀγριολοῦσος», Εὐθμ. Κ. Φύλλος, Ἰωάν. Σαλονικιός, Στ. Κ. Σαμαλάνης, Κυριακ. Χατζημυχαήλ, «Ἰάγρος», Σ. Μιντάς, Κωνστ. Ε. Φονταζάκης, Δημ. Σωτηρόπουλος, Γεωργ. Μητρόπουλος, Ἀναστ. Δ. Μουρούνης, Α. Α. Καπτάνας, Παν. Χρήστου, Ο. Σαλαγκόπουλος, Θεοδ. Ζήσης, «Ἀερονάτης», Θάνος, Στ. Κ. Σταυρινός, Περ. Δ. Καμπάνης, Εὐστάθ. Δ. Καδδαβιάς, Θεοφ. Γ. Μπουζαλάς, Μαρίκα Σκαβιά, Δ. Κουάνης, Γ. Δ. Κωστόπουλος, Γεωργ. Κουσανδής, Ἰωάν. Χ. Ἀραχωβίτης, Στ. Η. Κονταρίτης, Ἀλέξ. Α. Διαμαντίδης, Ἀντ. Παπαντωνίου, Δ. Ν. Παπαγιαννοπούλου, Κ. Μ. Νικ. Μάστορας, «Ἄντα συνδρομητής», Ἰωάν. Δ. Πιλάς, Χ. Ν. Καραλῆς, Γ. Μ. Βέργης, Δημ. Γ. Γεωργιάδης, «Ἔγος», Γ. Δ. Ιατρίδης, «Καρταφύρας» Π. Κονιδίνης, Μαρίκα Μυριόνης, Σπυρ. Κ. Ἀναγνωστοπούλου, Κ. Δ. Κεράλας, Παύλ. Δημητριάδης, Θεοδ. Γ. Δημητριάδης, Ἀντ. Ροδότος, Α. Α. Καπτάνας, Χρ. Μ. Μουράτης, Π. Καλλῆς, Δημ. Γ. Ἰωάννου, Ν. Κοντοῦνης, Ἀνδρ. Κόντης, Κούλα Ἠλιοπούλου, Βρασ. Δ. Γαλῆς, Κ. Α. Μπρέτης, Εὐάγ. Ν. Γκέλας, Νικ. Ἠλιοπούλου, Α. Α. Φατούλοπούλου, «Βουραϊκός» Ἀγ. Γ. Ἀναγνωστοπούλου, Ἐλένη Κουβέλου, «Τόσκα», Α. Κ. Σμαρτζής, Κ. Α. Κοντογιάννης, Κ. Γ. Οικονόμου, Δ. Σ. Ἀσλάνης, «Τσουκνίδα», Βασιλική Ρέμης, «Κόμης τῆς Γαργαρέτης», «Μουσοφιής νεανίας» Γ. Δ. Διαδόπουλος, Φ. Λαρ. Μαχαριώτης, «Γαλάκας», Κωνστ. Ἠλιάδης, «Χαρά-λασός», Γεωργ. Α. Πυλίδης, Νικ. Ε. Κορές, Σπ. Παναῆς, Δ. Κολοῦδός, «ἡ Μοῦσα τῆς Ἀθηνῶν», Παναγ. Ροδότης, «Θρασύδης», Δημ. Καζόρης, Ἀιστ. Γρηγορόπουλος, Στυλ. Δημητριάδης, Δημ. Α. Φωτεινόπουλος, Παύλ. Α. Τσέμος, Ἰωάν. Μ. Βέργης, Ἠλένη Ἀναστ. Ν. Γ. Ζερμιάς, Βέλις Κ. Ἀντωνάκης, Γεωργ. Β. Τσουλοῦρης, Γεωργ. Σ. Ἀνδρέου, Ν. Ζέρβας, Ε. Α. Καντάρας, Ρόζα Ἰωάννου, Φ. Χ. Ἰακωβίδης, Α. Α. Τσιπάκης, Ἀγάθη Γ. Οικονόμου, «Φράγκο» Π. Ἀθηνῶς, Εὐφροσύνη Δαλκού, «δ' Μενεξές», Ἀθ. Ἀπαύρας, Ἰόννα ντὲ πέν, Ἀνδρ. Ν. Δάσκαρης, Θεόδωρος Σ. Θεοδωρίδης, Ἰω. Καραλλάς, Π. Φ. Φωκάς, Ἀθαν. Γ. Σμαρούνης, Γρ. Γ. Βλάχος, Π. Γ. Εὐθέλης, «Ἀπένταρος», Ἰωάν. Γ. Λυκαρόπουλος, Μ. Γ. Δ., «δ' Ἐπίσης τοῦ Μορῆ», Σαβ. Παπανδρέου, Γεωργ. Σά... «Ἀργοναυτής», Σωτ. Κ. Προβιάς.

Πέλου.—Εὐθμ. Γ. Εὐθυμίου, Δημ. Διακάς, Παν. Δ. Μπουζάνης, Νικ. Γ. Τσοῦρης, Δημ. Α. Καλδής, Πάνος Σ. Παλάκης, Κωνστ. Γ. Γαλῆς, Εμ. Π. Γεωργιάδης, Μαρτίνα Α. Παύλου, Χαρίδ. Φ. Ρεβίδης.

Ἀλβερτίου.—Π. Ἐμμανηλίδης, Γεωργ. Κ. Μπάνος.

Ἀργους.—«Ὁ Ἀργωνστής».

Συλίδος.—Κωνστ. Τριανταφύλλης, Νικ. Ἀθ. Ταλαβάρης.

Ἀμφισσης.—Β. Η. Λαχανάς, «Ἰακωβ», Γιαταγιάς, Μαρία Κ. Παναγιωτοπούλου, Εὐστ. Λαχανάς.

Κορίνθου.—Γεωργ. Ἀγγελόπουλος, Ἰωάν. Α. Νάλλας, Φωτ. Π. Καταμπής, «Πατούτσας», Κων. Γ. Γκογκόπουλος, Ἀλέξ. Τσενέ, Ἀθ. Μαπαλάκης, Κ. Α. Παπαγιαννοπούλου, Γεωργ. Α. Μπαλάνος, Στ. Βουρβίλης, Ἐπαμ. Β. Ἀγγελόπουλος, Γεωργ. Ν. Ἀνδρούτσος, «Ἰπ. δὲ Βωδρῶ».

Πατρῶν.—Ἀγγελ. Κορακινάτος, Κωνστ. Γ. Χαράλαμπος, «Ἀσμος», Εὐγενία Γ. Ἀγαπητοῦ, Κ. Γ. Ἀθανασόπουλος, Ἰω. Ἀλκυονίδης, Γ. Κωνστ. (Χαλανδρίτης), Λυκ. Σταυροπούλου, Μιχ. Σινόπουλος, Σ. Γ. Σπυρόπουλος, Γ. Θ. Ἀθανασιάδης, Γεωργ. Ἠλιάδης, Θ. Γεωργιάδης, Στ. Σπ. Δουκάκης, «Νίκος», Ἀθμ. Δ. Αρσένου, «Ἰον τῆς Ἀχάδας», Τάκης Γ. Μαζαράκης, Νικόλ. Οικονόμου, Κ. Ε. Στάφυλος, Γεωργ. Διον. Αισακούσης, Ἀνδρ. Α. Διαγορτζής, Σπ. Α. Παναγιώπουλος, Σωτ. Κ. Θεμελῆς, Ἰω. Σουδαλῆς, Ἰω. Β. Σκαλλάρου, Ἀνδρ. Κακογιάννης, Γ. Σ. Θεοδωρόπουλος, Α. Γ. Μ.

Δερβενίου Κορινθίας.—Θρησία Ροδοπούλου, Χαρίδ. Δορμαράκης, Παναγ. Γκολφινόπουλος.

Βόλου.—Νικ. Χ. Στρατηγόπουλος (Πορταρ.), Γεωργ. Γαντζόπουλος, Κ. Φ. Ἐμμανουήλ, Γεωργ. Α. Παπαγεωργίου, Νικ. Σ. Γαλαντῆς, Νικ. Δ. Κουκοῦνης (Μηλῶν), «Γυμνασιάρχης», Ἀγγελική Νότα, Ν. Δ. Μουστράκης, «Ὀρφέας», Γεωργ. Μ. Μουροπούλας, Φιλ. Δ. Σιγνάς, Μιλ. Ἰω. Μανταρίδης, «Ρωμαϊκὸς Πηλῶν», Νικ. Μακαρίδης, Φ. Α. Φιλίππου, «Ἀττικὸς», Ἀντ. Δ. Καραλάκης, Χρ. Γ. Καραμανλίδης, Δημ. Ε. Σπυρόπουλος, Ν. Δ. Κίρατος, (Ἀγ. Γεωργ.), Ἐλ. Σ. Κυριακοπούλου, «Κένταυρος», Κ. Γ. Κυριαζής, Σ. Ν. Νικολαΐδης, Δημ. Κ. Παπαῆς, «Μέλας Ἀλμας», Κ. Α. Καλλῆς, Δημ. Ν. Κράνης, Σπ. Ἀθ. Σπυριδάκης, Δημ. Καραγεωργίου, (Προμάρ.), Ἀθαν. Θερία Ριζοπούλου, Ἀσων. Δημητρίου, Ἀργ. Γ. Ἰωαννίδη, «Φρούριον Βόλου», Δημ. Ν. Ἐπιφανίδης, Ἰπποκρ. Ν. Βόνας, Χολύς Σιμῆς, Νικ. Ε. Ἀλμάς, Κωνστ. Χ. Παναγιωτοῦ, Γεωργ. Α. Κίρατος, Γεωργ. Κ. Γιαλῆς, Ἠλ. Σιγῆς, Γεωργ. Δ. Κητιλῆς, «Ἀλκίς τοῦ Κρανιόπουλος», Φιλ. Ν. Νικολαΐδης (Πορταρ.), Ν. Μ. Ρεμπαλάς, Χ. Φ. Δημητρίου, «Διότιον ἀστήρ», Κ. Καραγιάννης.

Πύργου Ἠλίας.—«Ὁ Ζήρας», Δ. Σ. Μαρκής, Σωκρ. Κασάνης, Γεωργ. Κ. Καρανικολάου, Ἀνδρ. Γκότσης, Γεωργ. Λαυρέτης, Θωμ. Κανελόπουλος, «Ἐκκλησία», Ἀναστ. Γιαννιόπουλος, Γεωργ. Β. Λόντος, Ἀγγελός Γ. Κανελόπουλος, «Παλοῦμπα».

ΣΗΜ.—Διὸς ἡ τρεῖς τοῖς ἀνωτέρω λύσεων φέρουν τὸν ὅσον γραμμικὴν χαρακτῆρα, μὲ ψευδόμενα. Ἀν βεβαιωθῇ ὅτι ἀνήκουν εἰς δὲν πρόσωπον, τὸ πρόσωπον τοῦτο ὅτι ἀποκρίσθαι εἰς τὸ ἐξῆς τῶν διαγωνισμῶν.—Διὸ τοῦτο ἀπερασίως καὶ ἡ κατὰ γρημὴν τὸν ψευδόμενον.

Λαρίσης.—Στυλ. Α. Καραπατάκης, Γεωργ. Δ. Παπαδημητρίου, Χρ. Κ. Παπαδημητρίου, Δημ. Ζωῆτος, Ἰπποκρ. Φ. Κουτσόνης, Θωμ. Β. Παπαγεωργίου, Νικ. Δουβάρης, Στ. Καραλάκης, Χαρίδ. Παπαδημητρίου, Νικ. Καραγιάννης, Γεωργ. Πιλάκης, «Σταναῖς», Εὐστάθ. Κ. Ρόκος, «Ζιάν», Γ. Α. Οικονομίδης, Δημ. Καζάκης, Ἰω. Ἰατρίδης, Κιμ. Γ. Κουδούρης, Ἰωάν. Α. Σιγῆς, Χρυσόφ. Βασ. Λόπουλος, Χρ. Καραγιάννης ἡ Ἰωάννης, Ἀχιλ. Β. Γεωργιάδης, Ἀνδρ. Φ. Κουτσόνης, Βασ. Γ. Παπαδημητρίου, Μιχάλης Δ. Παπακωνσταντίνου, «Σεντρε», «Ὀρφανός», Κ. Γ. Πεταρίδης, Κ. Σ. Κυριακοπούλου, Γ. Παπαλεξάνδρου.

Τριπόλεως.—Π. Κεράλας, Ἀνδρ. Γ. Μπούλας, Νικ. Π. Βασιλείου, Μ. Ν. Μαλούκος, «Ὁζουδής», Γ. Θ. Κωτογιάννης, Ἰωάν. Γ. Βασιλείου, Γεωργ. Ἀθ. Κωτογιάννης, Ἀνδρ. Καραλάκης, Νικ. Μπακόπουλος, Λέων Πρακτορείου, Μιχ. Ν. Καραλῆς, «ἡ σοφὴ Μήτηρ», Ἀν. Μητρόπουλος, «Πιτυκός».

Σπετσῶν.—Παν. Ν. Πήγος, «Ἀλκίς».

Κεφαλληνίας.—Ἀντ. Στρατηγίδης, Εὐάνδρος Κεφαλληνίας, Γερ. Σ. Καρακλάκης, Π. Γ. Πορτογιάννης, «Ὁ Κατάδικος Μαθηματικός», Παν. Σολδάτου, Παν. Μ. Σβορόπουλος, «Κυλλήνιος».

Ἐλευσίνος.—Ἐλένη Βλάχου.

Λεβαδείας.—Ἀνδρέας Πετρόπουλος.

Μεθώνης.—Γ. Π. Σκαλλῆς, Μιχ. Βούζας, Δημ. Κυριακῆς.

Ἰθάκης.—Ἀδριάνη Σ. Πιέρου, Παύλος Χάνος, Ζακύνθου, Γεωργ. Σ. Ζάρκας.

Γιάς.—Δημ. Κοντοῦλης.

Κυθέρου.—Ἀντ. Α. Κωτοῦλης.

Κίτιου.—Γεωργ. Δ. Περωνάκης, Ἀλέξ. Α. Περωνάκης.

Ἀστακού.—«Ἐρημίτης», «Μοῦσα Θάλας».

Μεσσήνης.—Α. Π. Τσιανόπουλος.

Μούρου.—Θωμ. Γ. Πέπας.

Ναυπλίου.—Π. Ε. Πενιάς ἡ Μάτρουλος.

Γοργινίας (Βερέττα).—Χαρίδ. Α. Χημάκης.

Πάγου Ἰσηναίου.—Σπ. Γ. Σ. Ζουπάνος.

Μεγάρων.—Θάμιος.

Καλαβρύτων.—«Κλέτωρ δ' Ἀσάνος», «δ' Βί-
κτωρ», «δ' Ἀπογοητευμένος Τραγουδιστής».

Γόρδας (Θεσσαλ.).—Δημ. Γ. Καραμῆτος.

Βονίτης.—Ἀγαμ. Παπακώστας.

Ἀμαρουσίου.—Σ. Δ. Μαρινάκης, Γ. Ἀμαρου-
σίου.

Ἀσπροπύργου Φυλῆς.—Δημ. Κ. Κουράσης, Εὐθμ. Α. Εὐθυμίου, Γεωργ. Ἀθ. Εὐθυμίου.

Ἀμυγδύ.—Φωτ. Χωματιανός (Ἀττίνος), Εὐγενία Σ. Μαρτινάκη, Κ. Χ. Αισακούσης, Ἰω. Χ. Παπάκης, Στ. Γ. Ἀμάρης.

Κύμης.—Σαλπιγγίς, «τὸ μάρμαρο τῆς Βρύσης» Ἀν. Ζωῆς.

Πύλου.—Εὐστ. Παρλιάνης.

Τήνου.—Ἀντ. Γιαννίσης.

Σαλαμίνος.—Ναυτικός, Ἀνδρ. Δουμένης, Ἀλ-
μυροπούλου Στρίων.

Σάτια Κροπίας.—Κωνστ. Παπαχρήστου.

Σηροχωρίου.—Ἀντ. Γιάκας.

Βλαχονομαίας.—Α. Γ. Α. Β.

Ν. Φαλῆου.—Νέστορ Ταρουσόπουλος.

Λοιδωρικίου.—Ἀθ. Γ. Αισακούσης.

Αἰτάλης.—Ἀνδρ. Β. Κίρκης.

Αἰλωναρίου.—Εὐάγ. Μακρινικόλας, Π. Γ. Παπαϊωάννου.

Κρανιδίου.—Ἐμ. Δ. Φωτεινῆς.

Θήρας.—Σπ. Δ. Μαλασπίνης.

Ἀπερανθίου Νάξου.—Δημ. Ἀαῶν, Στεφ. Γ. Ζευφώλης.

Ἄργης.—Δημ. Σ. Ρέτας, Δημ. Σ. Γεωργιάδης, Νικ. Π. Φιλοπούλου, Ν. Γ. Σαμαρτζής, Σπ. Δ. Λαμ-
πρινῆς, Μεν. Τρ. Τζιτοῦρας, Ἀλκίον τῆς Ἐρή-
μου, Μεν. Μακρίδης, Δημ. Γ. Κωνσταντινί-
δης, Χρ. Κ. Δημόπουλος, «Νεορ. ἄνθρωπος», «ἡ
μέλλουσα πλοῦσις», Εὐστ. Ζευφώλης, Χρ. Γ. Μή-
τσιος.

Καδίτης.—Νικ. Α. Κανάς, Βασ. Παπαεθυ-
μίου, Γεωργ. Μ. Παπαϊωάννου, Χαρίδ. Καλῆς, Νικ. Νικολάου, Ἀθ. Α. Γιαλῆς, Γεωργ. Α. Πα-
παγεωργίου, Βασ. Παπαποστόλου, Βασ. Σ. Γεωρ-
γιαντῆς, Ἀνάμικτος, Γεωργ. Ἀθ. Εὐαγγελό-
πουλος.

Ναυπλίου.—Χρ. Σ. Τσιρογιάννης, «Φιλανθός», Ἀδμ. Β. Διαμαντίδης, Εὐθμ. Μουντζουρίδης, Παν. Ν. Φρεσινάκης.

Αιολίδος.—Γεωργ. Τσακίνας, Ἀννα Π. Βλά-
χου, Δ. Κοματῆς, Δ. Σταυροπούλου, «Ζαρκάδι».

Λαδίου.—Ἀγαν-Μέμον.

Ἀνδριανῆς.—Σωφ. Ε. Ζαφειροπούλου, Γεωργ. Β. Λόντος, Ἀγγελός Γ. Κανελόπουλος, «Παλοῦμ-
πα».

Ἄργιου.—Γεωργ. Νούλας, Βασ. Ἰω. Κίτσος, Σωκρ. Κασάνης, Ἀλ. Καρανικολάου, Ἀντωνά-
τος, Γ. Μυχαλόντας.

Αἰλίου.—Γεωργ. Σολομῆς, Ἀρ. Β. Μαραντῆς, «Τάκης», «Σπάρτακος».

Καλαμών.—Χρυσόλη Π. Φραγκάκου, Παν. Κ. Φατῆρας, Π. Ν. Μαντζαβῆς, «Βασομπερῆς», Γεωργ. Στεφανίδης, Χρ. Β. Παπαλιάς, Παν. Γ. Τζα-
νετάκης, Ἀνδρ. Δ. Σκοπέτος, Ν. Κ. Χαράς, Ἀντ. Κουβέλος, Ν. Γ. Μπαλῆς, «Θεανῶ», Π. Γ. Μαντζα-
βῆς, Γ. Β. Κουμαροῦτος.

Τριφυλίας (Θεσσαλίας).—Κατρίνα Βαϊνοπούλου, Μάξ. Ν. Παπαπολύμπος, Κωνστ. Δ. Καραγεωργίου, Στυλ. Θ. Τελεονίδης, Μπέλλα Στρατοῦδης, Ἀγλαΐα Β. Μπαρῆ, Δημ. Τέλας, «Βλάχος Ἐλῆν», Μ. Κ. Ταμπάκοπουλος, Στέφ. Ν. Σταθόπουλος, «Νεοπύ-
λεμος Ἀσπράκος», Στυλ. Ν. Ραζινός, Ἀλέξ. Κου-
σολέκας.

Καρόσιου.—Σεν. Βρούχας.

Καλαβρύτων.—Παν. Τσιπάρας.

Λευκάδος.—Τίτ. Τάκ, Ἰακωβός Κράλλης, Διον. Ροντογιάννης, Ἀθ. Ζουδαλῆς, Ζιζάνης, Παν. Μ. Γράφας, Θ. Σ. Μουροῦδης, Ἐπ. Φ. Μπαλάς, Ἀκαδημαῖος, Νεοτ. Π. Καταπόδη, Υ. Bretton, Πύρρος Πετρίδης, Στεφ. Λεκατσῆς, Ἰωάν. Καβα-
δάς, Ἀρετὴ Πατρικίου, Γεωργ. Μεσσηνῆς, Πάνος Προκίτης, Γεωργ. Π. Καταπόδη, Ἰωάν. Φίλιππος, Ἀνδρ. Παπαδάτος, Κωτομάνης, Ἀλέξ. Χ. Πολίτης, Σταῖρος Παπακούστας.

Λαμίας.—Ἰωάν. Ν. Παλῆς, Νικ. Βαλατσός, Νικ. Τσίμης, Ἰωάν. Κυρίδης, Ἡρ. Τσίμης, Κωνστ. Κουσουλάκος, Χαρ. Δελλαγραμμάκης, Γεωργ. Ζά-
ρας, Βασ. Καρακλάκης, Θωμ. Λιάκας, Θ. Καρα-
γιαννοπούλου, Ἀντ. Θ. Αποστόλου, Παλτροῦμαρο, Χαρίδης Παλαμῆτης.

Κρήτης.—Νικ. Γ. Καρακατάκης, Κωνστ. Τζι-
τιανῆς, Ἐμ. Κορνῆλης, Νικ. Δημητριάδης, Στυλ. Φραγκιαδάκης, Γεωργ. Νικολαΐδης, Στυλ. Ἀλφίος, «Ἐλευθερινός» Ἀντ. Ἀρχοντάκης, «Πρ-
γολέτος», Γ. Καρανάκης (Ἠράκλειον), Γ. Κανάκης (Ἠράκλειον), Σπ. Κ. Παυλάκης (Ἠράκλειον), Σπ. Ρας (Ἠράκλειον), Ἰωάν. Καζάκης (Ἠράκλειον), Ζαχ. Γ. Πολυδάκης (Χανιά), Νικ. Κ. Χατζιδάκης (Ἠράκλειον), Γεωργ. Α. Χατζιδάκης (Ἠράκλειον).

Ἀλεξανδρείας.—Κερωνός, Ἐλένη Ἀναγνώ-
στου, Ἀνθός τὸν Εὐρώτα, Γ. Ἀργυρίδης, Κόραξ, Νικ. Δοσιφύλλης, Δημ. Ἀδραμῆς, Λάτρης τῶν Ἀθηνῶν, Ν. Μεταξῆς, Ἀποστ. Καστριανῆς, Σπ. Μανωσῆς, Γεωργ. Βαλαμῆς, Δ. Γραμνιόπουλος, Ἀρτάνης, Γ. Τσοκός, Ἀθηνά Πάνου, Βασ. Πάνου, Μιχ. Σπυρίδης, Δημ. Σπυρίδης.

Καίρου.—Θ. Ν. Σπαραντζῆς, Δημ. Ἀδραμῆς, Παρ. Μαυροπούλου, Στμ. Ν. Φαρῆς, Θεοδ. Κά-
στανος, Ἰωάν. Κοραγιάννης, Κωνσταντ. Τέλας, Ἰω.

Καζώνης, Ἰωάν. Παρούσης, Ἰωάν. Καμπανέλας, Σπ. Δόμης.

Γόρδας (Θεσσαλ.).—Δημ. Γ. Καραμῆτος.

Ἀντ. σημειώσεως τόπου.—Θάν. Κ. Καραγιαν-
νοπούλου, Εὐάγ. Κ. Λαῆς, «Φοῖβος», Στμ. Π. Παπαζάκης.

ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ

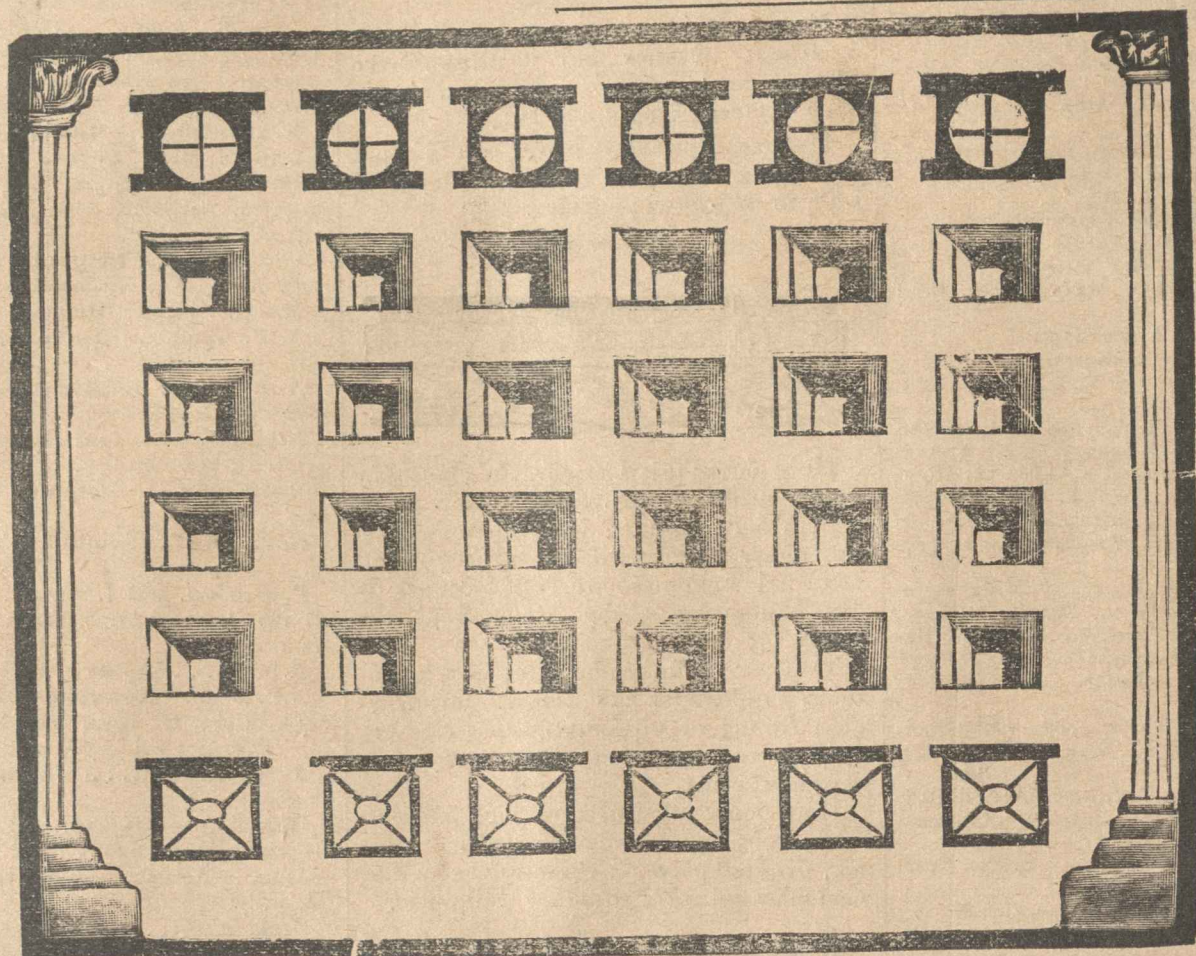
Μεταξὺ τούτων γενομένης κληρώσεως, ὁ κληρὸς ἠνύνησε τὸν κ. **Σπυριδὼνα Πανιά**, κατοικοῦντα ἐν **Ἀθήναις**, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀριστοτέλους ἀριθ. 24α.

Παρακαλοῦμεν τὸν ἐπιτυχόντα νὰ μᾶς δηλώσῃ κατὰ ποῖον τρόπον ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον.

Πρὸς ὅσους μᾶς ἐρωτοῦν, δι' ἐπιστολῶν ἂν δεχόμεθα φωτογραφίαν ἐκ τῶν ἐπαρ-
χίων, ἡ διαγωνισμῶν, ἡ δὲ δῆλωση ἄλλοι, ἀπαιτῶμεν γενικῶς, ὅτι διὰ αὐτὰ γίνονται δεκτὰ καὶ δημοσιεύονται, ἀπ' ἐνός μὲν ἂν εἶνε δημοσιεύματα, ἀπ' ἑτέρου δὲ μὲ τὴν σειρὰν τῆς ἀ

ΤΑ ΖΥΓΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ

Εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἀνατολῆς ὁ Διοικητὴς ἐφορολόγησε τὰ παράθυρα. Ἐνας προληπτικὸς ιδιοκτῆτης ἔχων οἰκίαν με 36 παράθυρα, ἐπὶ μιᾷ πλευρᾷ, ἠθέλησε νὰ κλείσῃ τὰ ἑξ, λόγῳ οἰκονομίας, ἀλλὰ συγχρόνως ἠθέλε νὰ μείνουν τὰ παράθυρα ζυγὰ εἰς ὅλας τὰς γραμμάς, καθέτους καὶ ὀριζοντίας.

Πρὸς τοῦτο ἐπροκλήρουν ἀμοιβὴν εἰς τὸν μηχανικόν, ὁ ὁποῖος θὰ τὸ κατώρθωσεν.

Ὁ μηχανικὸς εὐρέθη καὶ ἐπέτυχε.

Ἐρωτᾶται :

— Κατὰ ποῖον τρόπον θὰ κλεισθοῦν ἑξ παράθυρα καὶ θὰ μείνουν ζυγὰ τὰ ἄλλα εἰς ὅλας τὰς γραμμάς, καθέτους καὶ ὀριζοντίας ;

Ὁ Διαγωνισμὸς ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. «Τόλια» ἐκ Καΐρου.

Αἱ ἀπαντήσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς 27ης Φεβρουαρίου.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰκονογραφῇτε τὸ ἀνωτέρω σχῆμα. Ἀρκεῖ ἐν ἀπλοῦν σχεδιάσμα, εἰς μικρὸν τεμάχιον χαρτοῦ, ἢ καὶ ἐπισκεπτήριον, ὅπου ἀντὶ παραθύρων θὰ σημειώσετε 36 μηδενικά καὶ θὰ διαγράψετε τὰ ἑξ.

Μεταξὺ τῶν λυτῶν θὰ γίνῃ κλήρωσις. Ἐκεῖνος ὅστις θὰ εὐνοηθῇ ὑπὸ τοῦ κλήρου, θὰ λάβῃ δῶρον 5 δραχμῶν ἢ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς μετρητά.

Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν.

ΤΑ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ἐπερνημίζομεν εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τοὺς διαγωνισμούς, ὅτι εἰς τὰ ἐτήσια βραβεῖα, τὰ προκηρυσσθέντα, διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλον, θὰ λάβουν μέρος, μόνον οἱ στέλλοντες λύσεις μετὰ τὸ ἀληθές των ὄνομα τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιεύεται καὶ ὅχι μετὰ ψευδώνυμον.

Ἐὰν τυχὸν πολλοὶ λύσουν ὅλους τοὺς διαγωνισμούς, μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, τότε θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν.

Ὀλίγοι εὐτυχῶς ἐκ τῶν λυτῶν νομίζομεν ὅτι ἀκόμη ἰσχύει ὁ ὅρος τοῦ 10λεπτοῦ γραμματισμοῦ. Τοὺς παρακαλοῦμεν νὰ μὴ στέλλουν τὸ 10λεπτον, διότι τοῦτο κατηργήθη πρὸ πολλοῦ.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου τοῦ περιέχοντος λύσιν διαγωνισμοῦ, ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ σημειοῦται ἡ λέξις «Διαγωνισμὸς» καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ.